mėgėjų teatras

Leidžiamas nuo 1997 m. gruodžio mėn. *Išeina kartą per ketvirtį. 2016 m. Nr. 1 (73)* *ISSN 1392-3803*

Kuriami nauji teatrai

MINDAUGAS RIMKUS

Neseniai atšventusi 40-mečio jubiliejų, Klaipėdos universiteto Menų akademijos Teatro katedra – jos pedagogai ir studentai – visa jėga šturmuoja teatrinės kūrybos aukštumas. Neseniai pasibaigė aktorių ir režisierių sesijiniai egzaminai, o 6 magistrantai sėkmingai apgynė magistro diplominius darbus (kurso vadovas doc. Gediminas Šimkus). Baigiamieji spektakliai pasižymi brandžiais kūrybiniais ieškojimais ir gana netikėtais eksperimentais. Vaidas Kvedaras sukūrė inscenizaciją ir teatralizuotą pasakojimą apie Gargždų miesto istoriją – tai jau rimta paraiška gimti Gargždų miesto teatrui. Lėlininkas Aidas Markauskas pasinėrė į animacinių lėlių filmų kūrybos paieškas ir pristatė darbą pagal H. K. Anderseno pasaką „Mergaitė su degtukais“. Rasa Šimkutė gilinosi į Lietuvos profesinių teatrų sukurtus poezijos spektaklius ir KU Humanitarinių mokslų fakultete pastatė poetinę filosofinę dramą „Aš – Žmogus“ pagal K. Džibrano „Pranašą“. Marius Pažereckas sėkmingai debiutavo Klaipėdos Pilies teatre su Y.Rėzos pjese „Skerdynių dienos“, pademonstruodamas savitus režisūrinius gebėjimus. Kristina Lauciūtė-Dimienė ryžosi sukurti savo inscenizacijos versiją apie Žemaitę ir gana novatoriškai pristatyti kaimo bendruomenei (Kretingos rajono kultūros centro Senosios Įpilties skyrius). Magistrantė pasiryžusi vadovautis daugiau sąlyginio teatro principais kurdama šios gyvenvietės teatrą. Viktorija Grigaitė Ventoje subūrė jaunimo teatrinę trupę ir pastatė V. Sarojano pjesę „Ei, žmonės!“ tikėtina, kad jauni ieškantys meninink sėkmingai papildys teatralų gretas.

„Švyturys“, 2016 sausio 16 d.

Žengia į Žemaitės gyvenimą

DIANA JOMANTAITĖ

K. Lauciutė-Dimienė Žemaitės gyvenimą bei kūrybą kaip savo magistro darbo pagrindą pasirinko neatsitiktinai. 2015 metais buvo minimos 170-osios rašytojos gimimo metinės, šiemet sukanka 95 metai, kai sodraus žemaitiško žodžio meistrės jau nebėra.

„Pastebėjau, kad labai daug žmonių jau nebežino, kas toji Žemaitė, nėra skaitę jos kūrybos. Negalima leisti Žemaitei nugrimzti į užmarštį – juk ji yra lietuviškos literatūros klasikė. Todėl spektaklis sukonstruotas taip, kad būtų galima susipažinti su garsiausiais jos kūriniais ir su biografija“, – atskleidė režisierė, studijuojanti dramos režisūros magistrantūroje.

Valandos su trupučiu trukmės spektaklyje žiūrovai pamatys ryškiausias scenas iš šių kūrinių: „Rudens vakaras“, „Marti“, „Trys mylimos“, „Petras Kurmelis“, „Klebono gaspadinė“. Visus juos sujungs Žemaitės biografijos blyksniai.

„Skaitysime laiškus su Povilu Višinskiu, pažvelgsime į rašytojos konfliktą su vyru, paliesime kitus svarbius gyvenimo

momentus“, – pasakojo K.Lauciutė-Dimienė.

Ji prisipažino, kad šis spektaklis – didžiulis iššūkis tiek jai, tiek aktoriams mėgėjams.

„Niekada nebandžiau tokio žanro, pati rašiau inscenizaciją. Didžiulis krūvis tenka ir aktoriams – jie savanoriai, mėgėjai, kai kuriems – tai pirmasis vaidmuo. Tačiau labai džiaugiuosi įpiltiškiais – jie labai aktyvūs, kūrybingi, smagu, kad pavyko prikalbinti vaidinti“, – sakė K.Lauciutė-Dimienė.

Repetuoja dramos būrelis mažiausiai du kartus per savaitę, scenas šlifuoja dar nuo rugpjūčio.

„Kol kas mums svarbiausia premjera, joje dalyvaus ir stebėtojai, kurie vertins darbą kaip magistrinį. Kol kas neplanavome, kad spektaklį rodysime kur nors kitur, bet svajoju kūrinį nuvežti į Žemaitės gimtinę“, – planais pasidalijo K.Lauciutė-Dimienė.

Teatro tradicijos Senojoje Įpiltoje – gilios ir senos. Dramos būrelis su pertraukomis gyvuoja jau nuo 1966-ųjų. Naujausiam spektakliui apie Žemaitę kolektyvas susibūrė naujai – pusė aktorių yra naujokai, kita pusė jau vaidinusiųjų. Tačiau visiems jiems ši premjera yra ypatinga, kaip ir visai Įpilčiai.

„Suaugusiųjų dramos būrelis daugybę metų vaidino tik komedijas. Dramą kultūros namų scenoje išvysime pirmą kartą. Renkant kolektyvą žmones reikėjo įtikinėti, nes priprasta

ir vaidinti, ir žiūrėti komedijas. Dramą vaidinti sunkiau. Bet įpiltiškiai iššūkį priėmė ir tikiu, kad jiems pavyks. Režisierė puikiai viską sustygavo, džiaugiamės jos buvimu ir darbu – kultūros namai tapo dar gyvesni, o ir mums visiems smagu, kad įpiltiškiai nori kultūros, nori patys dalyvauti, ne tik būti stebėtojais“, – gerų žodžių negailėjo Senosios Įpilties kultūros skyriaus vadovė Danutė Bružienė.

„Banga“, 2016-01-16

Gargždų miesto istoriją pristatė teatralai

AGNĖ ADOMAITĖ

Daugiau nei prieš metus suburtas Gargždų miesto teatras debiutavo premjera – spektakliu „Vieta už tvoros“. Pastarajame papasakota Gargždų miesto istorija pačių gargždiškių, Klaipėdos rajono gyventojų lūpomis. Daugelis pirmą kartą pasirodė didžiojoje scenoje.

Pjesę lipdė po gabalėlį

Gargždų miesto teatro vadovas Vaidas Kvedaras pasakojo, kad pirmąjį sezoną darbas vyko dviem kryptimis. „Pirmiausia – suburti žmonės buvo pratinami prie scenos, reikėjo išlaisvinti jų kūrybinį pradą. Tačiau paraleliai vyko ir kitas darbas – aš rašiau pjesę apie Gargždų miesto istoriją, rinkau medžiagą Gargždų krašto muziejuje, skaičiau istorines knygas. Be to, kas labai svarbu, kiekvienam teatro nariui taip pat buvo užduotis – atsinešti patiems gabalėlį miesto istorijos: vieni ieškojo laiko tėkmės užpūstų įdomių faktų minėtame muziejuje, kiti pakalbino savo močiutę ar kaimyną ir sužinojo daug netikėtų dalykų“, – pasakojo režisierius V. Kvedaras.

Kadangi jis pats yra gimęs ir augęs Radviliškio rajone, Šeduvos miestelyje, Gargždų miesto istorija iš pradžių jam buvo nepažįstama, tad reikėjo apdoroti daug naujos informacijos. V. Kvedaras tarėsi tik su Klaipėdos universiteto docentu Gediminu Šimkumi. „Šis spektaklis kartu buvo ir mano magistrinis darbas. Prieš tai esu baigęs taip pat Klaipėdos universitete Menų fakultete teatro ir renginių režisūros bakalauro studijas“, – paaiškino pašnekovas.

Giedančiuosius medžiuose šaudydavo

Penktadienio vakarą spektaklio premjerai skyrę gargždiškiai turėjo puikią galimybę į Gargždų miesto istoriją pažvelgti kitomis akimis. „Atitinkamą dėmesį skyrėme ir legendoms. Pavyzdžiui, ne visiems buvo girdėta, kad vienas dvarponis savo pavaldiniams liepdavo lipti į medį ir giedoti. O pats į juos šaudydavo, tai pataikydavo, tai ne. Kitas ponas garsėjo moterų niekinimu. Kai jis numirė, žmonės nebežinojo, kaip jį laidoti. Buvo ponas, tai lyg ir turėtų šventoj žemelėj gulėti, tačiau kartu ir nusidėjėlis, tad tiktų paprasta žemė. Buvo rastas kompromisas. Kalbama, kad jis palaidotas ant ribos. Pusė jo kūno atgulė amžinojo poilsio vienoje bažnyčios tvoros pusėje, pusė – kitoje. Taip ir liko palaidotas nei čia, nei čia“, – tokias iš lūpų į lūpas perduodamas istorijas režisierius įpynė į spektaklį.

V. Kvedaro įsitikinimu, mačiusiesiems premjerą nevalia teisti vaidinusiuosius: juk tai žmonės, kurių daugeliui iki šiol scena buvo nepažįstama, tik keletas turi patirties. „Spektaklis kaip ir geras vynas turi būti brandinamas. Tad po kelių pasirodymų žiūrovams, manau, spektaklis įgaus dar kitų atspalvių“, – svarstė režisierius.

Gargždų teatrą lanko 14 narių. „Labai džiaugiuosi, jog nepaisant to, kad kiekvienas iš jų turi savo gyvenimus, randa laiko repeticijoms, kurios prieš premjerą buvo išties labai dažnos ir intensyvios, – pasakojo V. Kvedaras. – Greitai turėtų ateiti ir dar viena narė, kuri buvo išvykusi į užsienį, bet jau grįžo ir vėl prašo priimama į teatralų šeimą. Vadinasi, jautėsi savose vėžėse – priimsim.“

Scena šaukė ir po kelių dešimtmečių

Spektaklyje „Vieta už tvoros“ vaidinanti Vida Gečienė „Bangai“ teigė, kad vaidyba – viena iš saviraiškos formų, kuri jai yra itin artima. „Vaidinu jau daug metų. Pradėjau dar pas Rimantą Balsį „Raganinės“ teatre. Vėliau – pas Jūratę Bozaitę, po to Gargždų kultūros centre režisieriaus neliko, tad visi išsiskirstė. Vilties įkvėpė atėjęs dirbti režisierius Jonas Buziliauskas, tačiau su juo spektaklio taip ir nepastatėme. Šįkart, kai „Bangoje“ pasirodė skelbimas, kviečiantis burtis į Vaido Kvedaro vadovaujamą Gargždų miesto teatrą, iš pradžių jį pražiūrėjau, bet akyla draugė jį pastebėjo ir mane informavo. Visada kirbėjo noras sugrįžti į sceną, tad su malonumu tapau naujojo teatro nare. Buvo labai įdomu rinkti medžiagą apie Gargždų miesto istoriją, nupūsti dulkes nuo praeities, juolab kad sužinojau daug įdomių dalykų“, – džiaugiasi pašnekovė.

Vaidinti scenoje buvo sena ir verslininko Gedimino Venckaus svajonė: „Dar besimokydamas mokykloje vaidinau Kodėlčiaus personažą ir tąkart buvau pripažintas geriausiu aktoriumi. Tačiau kartu buvau stiprus ir futbolo aikštėje, tad niekas manęs nepastūmėjo lankyti kokį nors dramos būrelį. O prieš metus „Bangoje“ pamačiau skelbimą apie Gargždų miesto teatrą, pagalvojau, nors man ir 40 metų, kodėl nepabandyti. Džiaugiuosi atradęs nuostabų kolektyvą, mes visi draugai, puikiai sutariame, režisierius – puikus. Patiriu tik teigiamas emocijas. Kai pradėjau lankyti šį teatrą, mano gyvenimas apsivertė 180 laipsnių kampu, tiesiog atradau save.“

Dalios Tamulevičiūtės profesionalių teatrų festivalis Varėnoje, arba „Atsigręžimai“

IRENA MACIULEVIČIENĖ

2015 m. rugsėjo 30 d. garsiai Lietuvos režisierei, puikiai teatro pedagogei Daliai Tamulevičiūtei būtų sukakę 75-eri... Tą dieną Senosios Varėnos Šv. Arkangelo Mykolo bažnyčioje vykusiomis šv. mišiomis ir menine programa prasidėjo jau 6-asis profesionalių teatrų festivalis, skirtas režisierei atminti. Režisierė yra sakiusi: „Gyvena žmogus vieną kartą. Išeidamas ką nusineša į kapines su savim? Nieko. Nieko nenusineša. O lieka tiktai tas, ką jis palieka savo kartai, kitoms kartoms. O palikti gali tik dvasinius dalykus.“ Kiek daug dvasinių dalykų paliko D. Tamulevičiūtė! Tai ne tik jos režisuoti spektakliai, vadovavimas Jaunimo teatrui, aktorių rengimas, jos garsusis dešimtukas, straipsniai ir interviu, kuriuos Ramunė Marcinkevičiūtė stropiai sudėjo į puikią knygą „Patirčių realizmas. Dalios Tamulevičiūtės kūrybinės biografijos studija“, bet ir ją pažinojusių žmonių, draugų, aktorių prisiminimai, kurių ne vienas buvo Varėnos festivalyje... Jame dalyvavo beveik visi Lietuvos profesionalūs teatrai – konkursinėje festivalio programoje parodyta 20 spektaklių. Juos kartu su žiūrovais stebėjo ir vertinimo komisija, kurioje pirmą kartą man teko didelė garbė ir laimė dirbti. (Nuoširdus ačiū už pasitikėjimą visiems festivalio organizatoriams, o ypač Varėnos rajono savivaldybės administracijos Švietimo, kultūros ir sporto skyriaus vedėjo pavaduotojai kultūrai Reginai Svirskienei!). Tai buvo puiki proga pamatyti profesionalaus teatro panoramą, kūrybinius režisierių, aktorių, scenografų, kompozitorių ieškojimus, bendras tendencijas. Žiūrovai, eidami į teatrą, labai įvairiai renkasi spektaklį, kurį nori pažiūrėti – vienus domina nauji mėgstamų teatrų (Lietuvos nacionalinio dramos teatro, Valstybinio jaunimo teatro, Valstybinio Šiaulių dramos teatro, Nacionalinio Kauno dramos teatro, Klaipėdos dramos teatro, Keistuolių teatro ir t.t.) pastatymai, kitus – gerai žinomų režisierių (O. Koršunovo, A. Giniočio, V. Mazūro, V. Masalskio, R. Steponavičiūtės, S. Rubinovo, A. Lebeliūno ir kt.) spektakliai, bet visi nori pamatyti gerą, įdomų spektaklį. D. Tamulevičiūtė yra sakiusi: „ Teatro misija padėti sugrąžinti tikėjimą – žmogumi, Dievu ar dar kuo nors. Spektakliai pirmiausia turi paliesti sielą. Netikiu, kad žmogus iš teatro išeis geresnis, bet gal bent susimąstys?“. Beveik mėnesį kas vakarą žiūrovai rinkosi į jaukų Varėnos kultūros centrą. Čia jų laukė Daliai Tamulevičiūtei skirta fotografijų paroda, eksponuoti keramikės Violetos Ganusauskienės prizai, skirti festivalio nominacijų laureatams. Žiūrovai tikrai buvo ypatingi – nė karto per spektaklį nesuskambėjo mobilus telefonas, po kiekvieno vaidinimo aktoriams buvo dėkojama plojimais atsistojus, o ir susimąsčiusiųjų po spektaklių buvo ne vienas... Dažnai yra sakoma, kad spektaklio pagrindas – dramaturgija (klasikinė ar šiuolaikinė, nacionalinė ar užsienio autorių). Dauguma festivalio spektaklių sukurti pagal užsienio autorių dramaturgiją ir tik 6 spektaklių kūrėjai rėmėsi lietuvių autorių kūryba. Apie tai vertinimo komisijos narė Joana Grigaitienė po festivalio parašė straipsnį, kuris buvo publikuotas interneto dienraštyje Bernardinai.lt ir kurį siūlome Jums.

Atsigręžimai

JOANA GRIGAITIENĖ

Šeštasis Varėnos Dalios Tamulevičiūtės profesionalių teatrų festivalis nudžiugino ne vienu nacionalinės tematikos spektakliu (išskirtini keturi pasirodymai) – tai atsigręžimai į lietuvių literatūros klasiką, tautos istorijos pamokas, jaudinančias būties peripetijas: Naisių teatro spektaklis „Locna laimė. Žemaitė“, remiantis Žemaitės gyvenimu ir kūryba, „Knygos teatro“ pastatymas „Prabangos“, apimantis Jurgio Savickio noveles „Ponia Janina Sudocholskienė“, „Prabangos“ ir „Palikimas“, Kauno kamerinio teatro spektaklis „Diena ir naktis“ pagal Daivos Čepauskaitės pjesę „Duobė“ ir Klaipėdos jaunimo teatro vaidinta Mindaugo Nastaravičiaus pjesė „Man netinka tavo kostiumas“. Tai ir žiūrovo sugrąžinimai į istorinę koliziją, į kurią buvo patekusios lietuvių ir žydų tautos, į skaudžių išgyvenimų akimirkas, į gerokai primirštus arba kai kam visai nežinomus tekstus. Apie šiuos spektaklius sutiko pasidalinti mintimis Lietuvos liaudies kultūros centro Teatro poskyrio vadovė, nominacijų komisijos narė Irena Maciulevičienė.

Klaipėdos jaunimo teatras, vadovaujamas Valentino Masalskio, pastatė jauno lietuvių dramaturgo Mindaugo Nastaravičiaus pjesę „Man netinka tavo kostiumas“. Labai paprasta, lyg ir buitiška frazė iš tiesų slepia kur kas daugiau – ja apibendrinami vertybinių neatitikimų motyvai. Pjesės

veiksmas vyksta už šarvojimo salės sienų – laidojimo namų poilsio kambaryje.

„Spektaklis keistas, netikėtas, bet įdomus. Jame daug ironijos, komiškumo, net sarkazmo... Atskleisdami sudėtingus Sūnaus ir Tėvo santykius, spektaklio kūrėjai verčia susimąstyti apie gyvenimo trapumą, laikinumą, prisiminti pačius artimiausius žmones... Spektaklyje puikiai suskamba kompozitorės Nijolės Sinkevičiūtės septynios giesmės, kurias atlieka „giedotojų“ choras. Labai įtaigi jaunųjų aktorių ir Tėvo vaidmenį sukūrusio Valerijaus Jevsejevo vaidyba. Aktorius tapo nominacijos „Įtaigiausias vaidmuo“ laureatu, o klaipėdiškiai drauge su kompozitore – nominacijos „Geriausia spektaklio muzika“ laureatais“, – teigia Irena Maciulevičienė.

Įdomu, kad kaip tik Valerijus Jevsejevas abejojo spektaklio sėkme: „...iš tiesų maniau, kad šios pjesės pastatyti neįmanoma. Tačiau vis labiau pradedu tikėti Dievu, nes kartais stebuklai tikrai įvyksta...“ Ir toms abejonėms iš tikrųjų yra pagrindo: tema labai „slidi“. Į laidotuves žvelgiama ne iš vieno regos taško – Sūnaus ir Tėvo mintys, jausena bei laikysena, atėjusiųjų velionio pagerbti elgesys, „giedotojų“ nusiteikimas ir laidotuvių organizatorės pastangos, – tačiau visų žvilgsniai ir veiksmai nukreipti į tą patį reiškinį. Bet reikia pripažinti, kad jie subalansuoti taip, jog išlaikyta pusiausvyra tarp rimties ir komiškumo, tarp paradiškumo ir nuoširdumo, o žiūrovas skatinamas atsigręžti į savo nuostatas bei elgseną, įvertinti pačią laidotuvių ceremoniją.

„Įdomų ir originalų spektaklį „Prabangos“ parodė „Knygos teatras“ (režisierius Alius Veverskis). Netikėtas, bet prasmingas jau pats tekstų pasirinkimas – trys rašytojo Jurgio Savickio novelės: „Palikimas“, „Ponia Janina Sudocholskienė“ ir „Prabangos“. Spektaklyje puikiai vaidina ir teatro vadovė Redita Dominaitytė, ir aktoriai Virginija Kuklytė bei Eimutis Kvoščiauskas. Nustebino kūrybinės komandos pagarba autoriui, jo tekstams, scenai ir žiūrovams. Girdėjome visų personažų žodžius, sekėme nuosekliai pasakojamas ir vaidinamas istorijas, matėme kiekvieną gestą, gėrėjomės prabangia scenografija, puošniomis detalėmis, aksesuarais (dailininkė juvelyrė Martyna Bartkutė), drabužiais (kostiumų dailininkė Jurgita Januškevičiūtė), iš scenos į salę sklindančiais antikvarinių kvepalų aromatais. Visi aktoriai veiksmingi, tikslūs, puikiai valdo savo balsą − jis teatre ypač svarbus. Labai teisus buvo Vaidotas Daunys, rašęs prieš 20 metų, kad „tikram teatrui yra būtinas sąžiningas tiesos pojūtis“. Už tą tiesos pojūtį aktorė Virginija Kuklytė, sukūrusi spektaklyje tris skirtingus vaidmenis, tapo festivalio laureate nominacijoje „Geriausia jaunoji aktorė“, – komentuoja „Knygos teatro“ pasirodymą Irena Maciulevičienė.

Apgalvotas kiekvienas žingsnis: net žiūrovams grupė prisistatė išskirtinai delikačiai − išdėstė ant kėdžių skoningai apipavidalintas programėles su mažyčiais gabaliukais saldumo... Irgi savotiška užuomina, ką išvysti tikėtis scenoje.

Paminėtinas ir kitas šio teatro pasiekimas festivalyje: „Prabangos“ pelnė dar vieną nominaciją − „Sėkmingiausias teatro debiutas“. Reikėtų pridurti, kad irgi už tą tiesos pojūtį – istorinės ir literatūrinės. Novelių įvykiai, veikėjų poelgiai, nuspalvinti lengva autoriaus ironija, įgauna komiškumo atspalvį, tačiau drauge pabrėžiamas žmogaus būties trapumas. Prieš teatro grupę iškilo nelengvas uždavinys, nes jie pateko į dviejų meno krypčių, dviejų kultūrų sandūrą Jurgio Savickio kūryboje, bet jiems pavyko tą uždavinį išspręsti. Be to, norėtųsi pabrėžti ir eleganciją, kuri buvo tokia būdinga pačiam rašytojui

bruožus, novelių pasaulį tokį, koks jis pavaizduotas. Be to, „Knygos teatras“ pažymėjo ir 120 metų rašytojo jubiliejų.

Apie Kauno kamerinio teatro spektaklį „Diena ir naktis“, sukurtą pagal Daivos Čepauskaitės pjesę „Duobė“, pati autorė yra pasakiusi: „Norėjosi kažko didelio ir principinio, kažko drąsaus ir stipraus...“ (Bernardinai.lt)

„Dramaturgei Daivai Čepauskaitei pavyko papasakoti žydės mergaitės ir lietuvio vaikino meilės istoriją bei atskleisti sudėtingus šių tautų santykius, atverti skaudžias praeities žaizdas. Minimalistinė Sergėjaus Bocullo scenografija, puiki Fausto Latėno muzika, išraiškinga aktorių vaidyba ir plastika, labai organiška ir nuoširdi pagrindinė herojė Milda (aktorė Simona Bladženauskaitė), įsimintinas Berelio Taico vaidmuo (aktorius Aleksandras Rubinovas) ilgam išliks ne vieno žiūrovo atmintyje. Borisas Dauguvietis yra pasakęs: „Teatras turi mokyti, jaudinti ir jautrinti sielas.“ Šis spektaklis – kaip tik toks, o aktorė Simona Bladženauskaitė pelnytai tapo festivalio nominacijos „Geriausia aktorė“ laureate“, – taip apie spektaklį kalba Irena Maciulevičienė. Galiu tik pridurti, kad iš tiesų spektaklis stiprus ir buvo paveikus tiek, jog atsirado keista gija, tarsi emocinis tiltas, sunkiai paaiškinamas, tačiau jungiantis mane, tik žiūrovę, su autore.

Kaip tik šis pastatymas yra proga dar sykį prabilti apie apnuoginimą scenoje. Jis yra ypatingai jaudinantis ir motyvuotas, nes dviejų jaunų žmonių meilė saugoma duobėje po grindimis, jie nuolat tarsi akistatoje su mirtimi ir bet kuri bendra jų valanda gali būti paskutinė... Mizanscena nepaprastai įtaigi, subtiliai atlikta abiejų aktorių, pabrėžianti ir jausmo, ir

ir, žinoma, jo kūrybai, o režisierius ir aktoriai ne tik skaitė, bet ir perskaitė Jurgį Savickį. Jei šiandien ne tik televiziją, bet ir teatrus apėmusi apsinuoginimo manija, tai šiuo aspektu kaip tik išsiskiria „Prabangos“, nors novelėje „Ponia Janina Sudocholskienė“ užuomina apie ūkio „šeimininkę“ – puikiausia proga išrengti „geltonais ir ilgais plaukais panelę [...] pirtelėje“. Bet meninė literatūrinė užuomina liko ir išradinga scenine užuomina − tai puikus režisūrinis sprendimas, teikiantis pakankamai peno žiūrovo vaizduotei pagal jo patirtį ir išprusimą. Malonu pažymėti, kad Alius Veverskis ištikimas savo nuostatai „Man režisūra – tai pasaulio suvokimas“, šiuo atveju – kūrinio pasaulio. Iš tiesų aktoriui ne išsirenginėti reikia, o sukurti vaidmenį taip, kad žiūrovas pasijustų apnuogintas dėl savo nevykusių manierų, antihumaniško elgesio ar svyruojančių principų. „Man būtų malonu, jei žiūrovas po, tarkim, dešimties metų prisimintų mano spektaklį, jo atmosferą ar emociją. Tai man būtų įvertinimas“, − sako Alius Veverskis. Norisi patikinti režisierių, kad tikrai daugelis žiūrovų prisimins šį spektaklį dėl gebėjimo išsaugoti Jurgio Savickio kūrybos esminius

būties trapumą, o ypač Aleksandro Rubinovo veiksmai – tartum siekimas apsaugoti ir moterį, ir meilę, ir suartėjimo momentą. Tai atvejis, kai viskas gražu. (Pjesės situacija primena E. Hemingvėjaus romano ,,Kam skambina varpai“ veikėjų likimą – jiems ta naktis gali būti irgi paskutinė: ryte į žygį, ir neaišku, ar kas iš jo grįš...)

Kilnus Naisių vasaros teatro gestas – spektakliu ,,Locna laimė. Žemaitė“ pasitikti Julijos Žymantienės-Žemaitės gyvenimo ir kūrybos jubiliejinius metus: 170 metų gimimo (1845), 150 metų santuokos (1865) ir 120 metų pirmojo kūrinio publikacijos (1895). Taigi ,,padėkos žodžių nusipelnė Naisių vasaros teatro režisierė Regina Steponavičiūtė: spektaklis pastatytas, remiantis Žemaitės biografija ir kūryba, panaudoti rašytojos gyvenimo faktai, laiškai, liudininkų prisiminimai, jos apsakymų ciklo ,,Laimė nutekėjimo“ ir komedijos ,,Trys mylimos“ fragmentai. Spektaklyje entuziastingai, su gera energija vaidina didžiulis jaunų aktorių kolektyvas, iš kurių išskirčiau pagrindinę herojų – Žemaitę (aktorė Vaida Kavaliauskaitė). Jos vaidyba santūri, tiksli, spindinti vidine šviesa.... Spektaklį reikėtų rodyti vis platesnei auditorijai − jaunimui, ypač mokiniams, kad jie naujai atrastų mūsų literatūros klasikę Žemaitę, – teigia Irena Maciulevičienė. – Šis edukacinis spektaklis tapo festivalio laureatu nominacijoje ,,Geriausias nacionalinės tematikos spektaklis“.

,,Locna laimė. Žemaitė“ – monumentalus kūrinys medžiagos apimtimi, faktų svarba ir pateikimo bei perteikimo būdais. Ir, regis, pasirodęs pačiu laiku, kai visuotinio vartojimo laikmečiu žmogui iš po kojų slysta fundamentalūs ir dėl to kiekvienam labai reikšmingi dalykai, apie kuriuos Žemaitė savo kūriniuose kalbėjo per vaizdus ir žmonių likimus arba pati užsiėmė tautinės kultūros gaivinimu bei propagavimu. Spektaklis informatyvus – tarsi vėduoklė skleidžiasi rašytojos gyvenimo ir kūrybos panorama. Tai pažintinė pasirodymo vertė, kuri yra ypač išskirtinė, kad prisiartintume prie Žemaitės kūrybos aukštumų ir gelmių, kad suvoktume jos asmenybės ir interesų daugiasluoksnę plotmę, kuriai aprėpti reikėtų ir atitinkamų gebėjimų, ir atidžių studijų. Pabrėžtina etinė pastatymo funkcija, ir dargi dviem aspektais: pirma, išlaikyta pagarba istoriniam ir buitiniam kontekstui, rašytojos asmenybei, patvirtinta žemaičių tautinė tapatybė, niekas nemoderninta ir nederinta prie mados ar šiandieninio žiūrovo įgeidžių; antra, iškeliamos moralinės vertybės ir pateikiamos kaip universalios, nes jos svarbios visais laikais, − tai meilė, ištikimybė, santarvė, tautinė savimonė. Medžiaga pateikiama epizodais, tačiau jie tvirtai ,,susiūti“ ir tas fragmentiškumas nejaučiamas, kadangi pagrindinė veikėja visą vaidinimą scenoje: tartum jos valia klostosi įvykiai ir veiksmai − ji lemia spektaklio eigą ir įprasmina Žemaitės būties tėkmę. Juolab, kad taip akcentuoti rašytojos asmenybės išskirtiniai bruožai: tvirta valia, gebėjimas pačiai pasirinkti savo gyvenimo kryptį, atsidūrus kryžkelėje, jos kūrybinė potencija. Veikėjos paveikslas atribotas nuo kasdienių darbų, buitinių nesklandumų, o socialinei padėčiai atskleisti pakanka gana santūrios, netgi šykščios butaforijos. Spektaklio scenografiją ir kostiumus sukūrė Galius Kličius.

Kai kurios spektaklio situacijos nusakomos užuominomis, detalėmis. Kaip pavyzdys galėtų būti šeimos konflikto atspindys − per sceną porą sykių tiesiog nuplasnoja Laurynas, mosuodamas nosinaite: ,,Poviliukas, Poviliukas!.. Poviliukas, Poviliukas!..“ Ar gali būti iškalbingiau?

Apie šį pastatymą įdomus žiūrovės Leokadijos Balkuvienės atsiliepimas: ,,Žavinga Naisių vasaros teatro drąsa − sukurti kietą, kaip žemaičių būtis, kaip gyvenimas atžarų spektaklį, nepalengvinti jo ,,liaudišku sąmoju“, kaip neseniai buvo įprasta pajuokti ilgasijones močiutes. Ir tie, kurie atėjo, nenuvilti – jie įdarbinti. Taip vertinti buvome išmokyti mes. Gal dabar tai kitaip vadinama, bet teisinga, kai spektaklis atgręžia žiūrinčiojo mintis. O paskui klausiame: kaip tau patiko?“ Vadinasi, hedonistinės pajautos šiuo atveju nėra pačios svarbiausios – yra svaresnių dalykų. Juos savo pasisakyme apskritai apie teatrą (Bernardinai.lt) iškelia ir režisierius Arvydas Lebeliūnas: ,,Ieškau įdomios istorijos. Ne moralo, ne komentaro, o aiškios istorijos. Šiandien teatras man dažnai atrodo arogantiškas, nes režisieriai nori parodyti save, bet ne istoriją. Jie transformuoja kūrinį taip, kad jis tampa sunkiai atpažįstamas, rodo savo koncepciją, bet ne autorių. O aš norėčiau pamatyti, tarkim, A. Čechovą be jokių traktuočių. Be abejo, kiekvienas autorius turi savo metą, bet nemanau, kad laikui bėgant kas nors iš esmės keičiasi. Istorija sukasi ratu, o žmogus nekinta tūkstantmečiais. Jis tebėra toks pats su savo velniškais ir dieviškais pradais.“

Beje, kūrinį perkėlus į sceną jo paties kontekste, išlaikant autoriaus pažiūras, įsitikinimus, poziciją, išryškėja moralai,

koncepcijos ir tendencijos – jų nereikia tempte pritempti. Ši sąlyga puikiai tinka ir aptartajam Naisių vasaros teatro spektakliui ,,Locna laimė. Žemaitė“ – jame objektyviai papasakota rašytojos gyvenimo ir kūrybos istorija. Atsigręžta į Žemaitę tokią, kokia ji buvo, ir aplinką, kurioje ji gyveno, kūrė, džiaugėsi ar liūdėjo, bet niekada neprarado vilties, būties prasmės. Ir šiuo atveju daugiau išjudinamas žiūrovo protas, tartum skatinama susimąstyti apie savo gyvenimą, pasverti savo pasirinkimo galimybes negu priimti emocionaliai. Kūrinys atspindi gyvenimą, tačiau nėra pats gyvenimas: jis fiksuotas ir sustabdytas tam tikroje epochoje, tam tikrose situacijose, todėl viskas pastovu (ir kai kuriais atvejais − jau ištisus šimtmečius arba tūkstantmečius). O pastatymo savitumas – tai yra emocinis bangavimas, moralinių vertybių, aktualių dabartiniam laikmečiui, akcentavimas, motyvų išryškinimas arba prigesinimas, loginių kirčių, intonacijų kaita, pasirenkant rašytojo stilistikai tinkamiausias raiškos priemones. Rodos, tai įgyvendinti pavyko Naisių vasaros teatrui.

Taigi galime tik pasidžiaugti, kad šie teatrai nepamiršo, jog mūsų tauta turi ir savo klasiką, ir šiuolaikinių autorių kūrybą. ,,Kas gi kitas turi statyti lietuvių kūrinius, jeigu ne Lietuvos teatrai – valstybiniai, nacionaliniai?“ – retoriškai klausia Irena Maciulevičienė.

,,Bičiuliai“ sugužėjo septintą kartą...

NIJOLĖ TREINYTĖ

...ir buvo sutikti nė kiek ne mažiau nuoširdžiai bei iškilmingai, nei ankstesniaisiais metais. Kur jau ten: dar iškilmingiau, nes šį kartą į mėgėjų teatrų festivalį atvykusius kolektyvus ir gausiai susirinkusius žiūrovus sveikino, smagių akimirkų linkėjo, taip pat apie teatrą ir gyvenimą išmintingai kalbėjo ne kas kitas, o pats Karalius su svita.. Jie ir už pasirodymus dėkojo, negailėdami gražių žodžių ir dovanų...

Pirmieji prieš žiūrovus bei karališkojo dvaro svitą stojo netolimi kaimynai: Šakių rajono Paluobių kaimo teatras, su kuriuo kalvarijiečiai draugauja jau dvidešimt metų, parodė komediją Žemaitės apsakymų motyvais „Kunigo naudą velniai gaudo“ (rež. Mindaugas Kriaučiūnas). Nors daugybėje mėgėjiškų teatrų renginių spektaklių matyta labai daug – ir ne po kartą, šio, matyt, retai kas imasi. Nėra lengva į teatro kalbą

Jonavos rajono savivaldybės teatras, parodęs Daivos Čepauskaitės (buvusios marijampolietės) pjesę „Pupos“, apdovanotas nominacija „Už gyvenimą kartu be sprangių pupų“. Kolektyvui vadovauja Jonas Andriulevičius. Konstantino Glinskio teatras iš Jurbarko apdovanotas mįslinga nominacija „Už meilės ir melo proveržius“: ją pelnė Jono Skinkio komedija „Moters kerštas“, režisuota Danutės Budrytės-Samienės.

Nors patys šeimininkai atskiro spektaklio „kaip ir nerodė“, tačiau iš kelių dalių susidedanti mozaika, aprėminusi visus pasirodymus, apipynusi juos hegzametrais, išminties perlais, tviskėjusi karališka didybe tikrai verta atskiro paminėjimo. Visa tai kūrė didelis būrys „Titnago“ artistų (smagu paminėti, kad tarp jų – ir naujokai, ir senbuviai – iš pastarųjų kai kas iš užjūrių į šventę parlėkęs, kai kas – nuo kūdikio lopšio trum-

„perversti“ Žemaitės prozą, pasakojimą paversti veiksmu. Vis dėl to ne tik dialogai, bet ir ryškūs personažai (ypač vyrų, o tai ne toks jau dažnas reiškinys) žiūrovus privertė ir šypsotis, ir juoktis, ir negailėti plojimų... Už tai šakiečiams buvo paskirta nominacija „Nekaupkite turtų žemėje, o kaupkite danguje...“

„Už meilę be išskaičiavimo“ – taip šeimininkai pavadino nominaciją, skirtą Punsko lietuvių kultūros namų klojimo teatrui, atvežusiam Stasio Žemaičio komediją „Mirta Činčiberaitė arba 15000 litų“ (rež. Jolanta Malinauskaitė-Vektorienė). Kalvarijiečiai turėjo progą šį spektaklį palyginti su prieš dešimt metų savojo „Titnago“ statytu ir turėjusiu didžiulį pasisekimą.

pam atsiplėšęs...). Tai Robertas Degutis, Andrius Ražinskas, Evelina Didvalienė, Rasa Januškienė, Renata Jarimavičienė, Daiva Sinkevičienė, Liutauras Sinkevičius, Aurimas Galianovas, Daumantas Kupstys, vadovaujami ne visada matomo, bet viską matančio režisieriaus Kęstučio Krasnicko.

Saviškiams už gražią iniciatyvą, tradicijų išlaikymą, o svečiams – už scenai, kultūrai ir kitiems žmonėms atiduotą laiką dėkojo Kalvarijos savivaldybės meras Vincas Plikaitis, jo pavaduotojas Antanas Burinskas.

...Sveteliai išsiskirstė, o „Titnago“ žmonės repetuoja naują pjesę, nes jau turi bent trejetą kvietimų į festivalius pas bičiulius...

„Lėkis 2015“ Juknaičiuose

GEDIMINAS ŠIMKUS,

KLAIPĖDOS UNIVERSITETO MENŲ AKADEMIJOS TEATRO KATEDROS DOCENTAS

2015 metams ritantis į finalą, teko pamatyti puikiai organizuotą Šilutės rajono mėgėjų teatrų apžiūrą „Lėkis 2015“ Juknaičiuose. Pilnutėlėje žiūrovų salėje tvyrojo nuostabi atmosfera laukiant spektaklių. Organizatoriai išdalino žiūrovams lapelius, kuriuose jie galėjo pažymėti pirmo ir antro plano geriausius vyro ir moters vaidmenis sukūrusius aktorius. Matėsi, kaip žiūrovai entuziastingai ėmėsi šios kūrybinės užduoties.

Dalyvavę penki mėgėjų teatrai pateikė tik ištraukas iš savo pastatymų, bet to pakako suvokti pastatymo idėją ar problematiką. Tuo labiau, kad renginio vedėja trumpai supažindindavo su visos pjesės turiniu.

Išskirti kurią nors trupę būtų nelengva – visi aktoriai džiaugėsi buvimu scenoje ir ta kūrybinė nuotaika smagiai skriejo per scenos rampą į žiūrovų salę. Savos sienos padėjo juknaitiškiams dinamiškai suvaidinti „Milijono laimę“, Usėnų dramos kolektyvas „Veržė“ parodė komediją „Išsvajota sekretorė“, Rusnės mėgėjų teatras „Keltas“ pristatė ištrauką iš G. Kanovičiaus pjesės „Slaptažodis „Mūza“. Siūlyčiau puikiam Rusnės salos teatrui imtis žvejų gyvenimo tematikos – teatras turėtų būti toks pat unikalus kaip ir pati Rusnė! Usėnų seniūnijos mėgėjų teatras kuria panaudodamas papročių, etnografijos, dainos, choreografijos elementus spektaklyje. Šauniai Žemaičių Naumiesčio teatras „Lameta“ vaidino A. Tarasonio „Meilės eliksyrą“. Kuklus, skoningas scenovaizdis, kostiumai, sodri aktorių vaidyba sukūrė veiksmingą situacijų komedijos sceninę atmosferą.

Lijanos Jagintavičienės nuotraukose matome kai kurias teatrinės šventės „Lėkis 2015“ akimirkas.

Skrajojančio teatro atgimimas

Juozo Vaičkaus Skrajojamasis teatras, oficialiai gyvavęs nuo 1911–1914 m., Mažeikiuose atgimė beveik po 100 metų – 2010 m. Mažeikių kultūros centro direktorės Kristos Kinčienės ir Šatrijos Raganos premijos laureato mokytojo eksperto Martyno Januškos iniciatyva. Tais metais Mažeikiuose pirmojo lietuviško vakaro prisiminimą atgaivino naujai suvaidintas pirmasis J. Vaičkaus pastatytas spektaklis pagal Žemaitę ir G. Petkevičaitę „Velnias spąstuose“ (rež. M. Januška).

Nuo 2011 m. Skrajojamojo teatro globą perėmė režisierė pedagogė Airida Lementauskienė, kuri tęsia J. Vaičkaus teatro tradiciją Mažeikiuose. Tais metais režisierė debiutavo spektakliu pagal B. Sruogos komediją „Dobilėlis penkialapis“ (asistentė K. Antanavičienė, muzikos konsultantė I. Šopienė). Šis darbas atnešė kolektyvui didžiulę sėkmę – tapo diplomantu respublikinėje „Atspindžių-2012“ šventėje Alytuje, buvo nominuotas apdovanojimui už ryškiausią nacionalinės dramaturgijos spektaklį, o aktorius Juozapas Kukštas apdovanotas už geriausią vyrišką epizodinį vaidmenį.

Kolektyvas renka ir domisi J. Vaičkaus gyvenimu ir kūryba, jo ryšiais su Mažeikiais. Tad 2012 m. Vasario 16-osios proga Mažeikiuose buvo pristatyta meninė kompozicija apie teatro tėvą „Turiu svajonę“. Tų pačių metų pavasarį kolektyvas įgijo I-ąją mėgėjų teatro kategoriją.

2012 m. visuomenei buvo pristatytas groteskinis spektaklis pagal K. Sają „Mamutų medžioklė”, o 2014 metais, besiruošiant Dainų šventei ir minint K. Donelaičio 300-ąsias metines, buvo paruoštos teatro interpretacijos „Jau saulelė“ klasiko biografijos (A. Drilingo romano motyvais) ir poemos „Metai“ ištraukos iš „Žiemos rūpesčių“. Su šiuo darbu „skrajotojai“ tapo respublikinės „Atspindžių“ šventės diplomantais.

2012 metais teatras J. Vaičkaus atminimui ir jo teatro darbams įprasminti pradėjo organizuoti kasmetinius mėgėjų

teatrų ir poetų sambrūzdžius, kurie tapo teatro ir poezijos Skrajonėmis Žemaitijoje. Jau ketvirti metai organizuojama šventė subūrė nemažą bendraminčių būrį: noriai dalyvauja aplinkiniai rajono, regiono mėgėjų kolektyvai, tekstų ir dainų autoriai, kurie džiaugiasi galimybe pasidalinti savo kūryba ir šiltu bendravimu ir bendradarbiavimu.

Šiuo metu trupę sudaro apie 20 suaugusių vaidintojų ne tik iš Mažeikių, bet ir Telšių, Viekšnių, Krakių, kolektyvui talkina asistentė Vytauto Klovos muzikos mokyklos dainavimo mokytoja Ingrida Šopienė. Naujausias kolektyvo darbas – Karolio Woitylos dramos „Jobas“ pastatymas.

Vieni svarbiausių teatro tikslų – kuo daugiau „paskrajoti ant teatro sparnų“, garsinant ir tęsiant kraštiečio, teatro pradininko Lietuvoje J. Vaičkaus tradiciją bei stengiantis išlikti ištikimiems lietuviškam žodžiui ir amžinosioms vertybėms.

www.bernardinai.lt/straipsnis/2015-08-30-mazeikiskiu-spektaklis-jobas-keliauja-per-baznycias/

Mažeikiškių spektaklis „Jobas“ keliauja per bažnyčias

VYTAUTAS MALŪKAS

Mažeikių savivaldybės kultūros centro Juozo Vaičkaus Skrajojamasis mėgėjų teatras pastatė Karolio Voitylos biblinius motyvais sukurtą dramą „Jobas“. Premjerą teatralai padovanojo mažeikiškiams Gedulo ir vilties dieną – spektaklis buvo parodytas miesto Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčioje.

Nuo to laiko sakralinėje aplinkoje – bažnyčiose – šį spektaklį jau matė Kurtuvėnų, Juodkrantės ir Naujosios Akmenės tikintieji.

Mažeikiškiai šį valandą trunkantį vaidinimą pasiryžę ir toliau rodyti šalies bažnyčiose – juos tik reikia pakviesti.

Skaičius dvylika – simbolinis

K. Voitylos „Jobas“ – ketvirtasis šios teatro trupės sukurtas spektaklis. Jame sujungtas dviejų kolektyvų darbas – teatro režisierei Airidai Lementauskienei bei aktoriams mėgėjams talkina Savivaldybės kultūros centro mišraus choro „Draugystė“, vadovaujamo Ričardo Grušo, dainininkų grupė. Ji atlieka pagal choro vadovo sukurtą muziką spektakliui pritaikytas psalmes.

Pagrindinį Jobo vaidmenį sukūrė Kultūros centro režisierius Paulius Mylė, Jobo žmoną vaidina Marija Katilienė, pranašo Elijaus vaidmuo atiteko Raimundui Radavičiui. Vidmanto Erlickio, Arūno Baltučio ir Juozapo Kukšto sukurti personažai – trys Jobo draugai: Elifazas, Bildadas ir Cofaris.

Spektaklyje vaidina dvidešimt keturi žmonės – dvylika aktorių mėgėjų bei dvylika choristų.

„Mes visą laiką juokavome, kad šie skaičiai simboliški ir primena dvylika apaštalų – juk tai taip pat susiję su Šventuoju Raštu“, – kalbėjo A. Lementauskienė.

Pasak trupės vadovės, kad ir kur mažeikiškiai vaidintų, sprendžiant iš žiūrovų reakcijos, galima manyti, kad spektaklis pasisekęs.

Ieškojo sakralaus kūrinio

Dramos autorius lenkas K. Voityla, vėliau tapęs popiežiumi Jonu Pauliumi II, šį kūrinį parašė remdamasis Senuoju Testamentu.

Jobo knygoje pasakojama apie teisuolį Jobą, kuris, užgriuvus nelaimėms, praradęs turtus, vaikus ir sveikatą, nesiliauja tikėti Dievu.

Jobo istorija klausia – jei Dievas teisingas, kodėl kenčia teisieji?

Trys Jobo draugai teigia, kad jo kančios esančios pelnytos, Jobas įsitikinęs, jog kenčia ne dėl savo nuodėmių, bet neranda Dievo, kad pats prieš jį gintų savo bylą.

A. Lementauskienė pasakojo, kad norint gauti lėšų Skra-

jojamojo teatro spektakliams finansuoti, reikėjo rašyti projektą, tad ji stengėsi pasirinkti aktualų kūrinį ir kad teatrui tai būtų kažkas naujo.

„Praėjusieji metai buvo skirti Donelaičiui, tad ir spektaklis buvo apie jį. Šie metai yra skirti regionams, o pagal Bažnyčią – Pašvęstojo gyvenimo metams, tad sugalvojau prisiliesti prie kažko sakralaus.

Mūsų trupėje vaidinantys Paulius ir Marija užsiminė, kad prieš daugelį metų su kunigu Petru Tverijonu buvo statę „Jobą“. Jie tebeturėjo ankstesnę medžiagą. Ir mane ji sudomino“, – apie spektaklio pasirinkimą kalbėjo režisierė.

Choras – lyg veikėjas

Režisierės A. Lementauskienės žodžiais, kurdamas „Jobą“ K. Voityla norėjo įvesti rapsodijos žanrą: jis yra atėjęs iš viduramžių, kai giedodavo choras. Viduramžiais buvo gręžiamasi į antikos laikus, kai choras įvedamas į spektaklį jo pradžioje, pabaigoje ir šiek tiek įsiterpia į jį. Choras – lyg atskiras dramos veikėjas, pasakojantis kūrinio istoriją.

„Kai pamačiau, kad reikia choro, pagalvojau apie bažnytinį chorą, paskui pamąsčiau, kad Kultūros centre yra „Draugystės“ choras, tad kodėl su juo nepabendravus? Juolab, kad šis choras lankėsi Vatikane ir buvo susitikęs su popiežiumi Jonu Pauliumi II.

Dievas, matyt, taip gražiai viską suvedė, kad aš iš karto kreipiausi į choro vadovą Ričardą Grušą“, – pasakojo A. Lementauskienė.

Choro „Draugystė“ vadovas teatro režisierei iš karto sutiko padėti, bet jam nebuvo lengva: rapsodijos tekstai ne visi eiliuoti, besikaitaliojantis ritmas. Siekiant neatitolti nuo Senojo Testamento, teko ieškoti psalmių natų, jas reikėjo pritaikyti, koreguoti ir užrašyti.

„Bijojom, kad choristų giedojimas nebūtų panašus į Kalvarijos kalnus, bet taip neatsitiko. Tos giesmės suskambėjo – gražiai ir savitai“, – teigė A. Lementauskienė.

Sumanymas suvaidinti „Jobą“ bažnyčioje neatsitiktinis. Režisierė tvirtina: pirmiausia tam tinka „Jobo“ sakralinė tematika, be to, ji norėjusi, kad teatras su šiuo kūriniu „paskrajotų“ po regiono bažnyčias.

Supinti testamentai

Mažeikių dekanas Šv. Pranciškaus Asyžiečio bažnyčios klebonas Zenonas Degutis, kalbėdamas apie šį spektaklį, pirmiausia dėmesį atkreipė į paties kūrinio autoriaus K. Voitylos, būsimojo popiežiaus, gebėjimą Senąjį Testamentą supinti su Naujuoju.

„Stebina jo, kaip tikinčio žmogaus, kaip dvasininko, Šventojo Rašto giluminis pažinimas, nes Jobo knyga sujungiama su Naujuoju Testamentu. Senasis Testamentas nėra kaip atskiras reiškinys, jis organiškai, meistriškai, su giluminiu tikėjimu suvienijamas su Naujuoju, nes parodyta, kaip Jobas ne tik šiame žemiškame gyvenime iškentėjęs kančią apdovanojamas turtais, garbe ir šeima iš naujo, jis per Naująjį Testamentą, per Kristaus atėjimą ir atpirkimą išeina į nemirtingumą – apdovanojamas amžinąja laime. Jau pats siužetas yra vertingas ne tik literatūriškai, dramaturgiškai, bet ir teologiškai“, – samprotavo pašnekovas.

Linkėjo vaidinti ir kitur

Stebėdamas spektaklį dekanas Z. Degutis žavėjosi ir režisierės A. Lementauskienės darbu bei sumanymu – paprastomis, elementariomis sceninėmis priemonėmis ji sukuria dramatinį efektą ir parodo visą Jobo gyvenimą, jo dramatizmą.

Pasak kunigo Z. Degučio, itin vykęs yra teatro trupės bendradarbiavimas su „Draugystės“ grupe – grigališkojo giedojimo forma giedamos psalmės dar labiau paryškina spektaklio idėją.

Kunigas pastebi ir skoningai parinktus choristų bei aktorių drabužius – scenografijos minimalizmas, paprastumas labai iš-

raiškingas.

„Stebina, kad liaudies teatras, atrodytų, – nedidelių meninių galimybių teatras ir pagrindinio vaidmens atlikėjas Paulius Mylė taip išraiškingai parodo visą Jobo dramą. Esu sužavėtas spektakliu ir režisierės darbu. Norėčiau padėkoti jiems už drąsą, už šventą pasiryžimą imtis tokio atsakingo kūrinio bei palinkėti, kad jie išeitų ne vien tik į tikinčiųjų auditoriją, bet ir į plačiuosius visuomenės sluoksnius kituose miestuose“, – kalbėjo dekanas Z. Degutis.

Žiūrovai plojo atsistoję

Pirmasis Mažeikių J. Vaičkaus „Skrajojamojo“ mėgėjų teatro pasirodymas svetur – Kurtuvėnuose vykusiame XV respublikiniame klojimo teatrų festivalyje. „Jobas“ vaidintas po šv. mišių Šv. Apaštalo Jokūbo bažnyčioje – į atlaidus suėję kurtuvėniškiai ir jų svečiai sutiko spektaklį gausiais plojimais.

Paskui mažeikiškių laukė Juodkrantė. J. Vaičkaus Skrajojamasis teatras dalyvavo Juodkrantės evangelikų liuteronų bažnyčios 130-osios sukakties minėjime, po vakarinių ekumeninių pamaldų parodė savo spektaklį – žiūrovai aktoriams mėgėjams plojo atsistoję.

Mažeikiškių vaidinimą stebėjęs Lietuvos evangelikų liuteronų bažnyčios vyskupas Mindaugas Sabutis teigė: pjesę jam tekę anksčiau skaityti ir jos interpretacija jam be galo patikusi.

„Buvo perteikta ir pati Karolio Voitylos pjesė, bet kartu ir daug sėkmingų autentiškų motyvų, išgyvenimų. Tai labai smagu. Lietuvoje – nežinau, gal tai pirmas toks pastatymas, pasaulyje teko panašių matyti, bet labai nedažnai.

Dar nuostabu, kad vaidino mėgėjų teatras, tokį pastatymą tikrai įdomiau žiūrėti. Žmonės tam skiria savo laiką, įsigyvena į vaidmenis, į temą, emocijas. Ne iš pertekliaus, o iš paskutinių laiko likučių sukurti tokį spektaklį ir taip įtaigiai vaidinti… Tikrai – patys geriausi įspūdžiai“, – kalbėjo vyskupas M. Sabutis.

Nuoširdūs ir įtikinantys

Nidos, Juodkrantės ir Rusnės evangelikų liuteronų parapijos kunigas Jonas Liorančas pažymėjo, kad mažeikiškių pasirodymas jų bažnyčioje – reikšmingas įvykis: mažeikiškiai įdomiai interpretuoja Jobo knygą, ją parodydami per Naujojo Testamento prizmę, per Viešpaties išganymą ir viltį, kurią atneša Kristus.

„Žinia ir yra ta viltis, tai, ką mes skelbiame. Smagu, kad toks spektaklis parodytas per bažnyčios jubiliejų. Kartais žmonės, kalbėdami apie liuteronus ir katalikus, kalba apie skirtingus tikėjimus. Iš tiesų, mūsų tikėjimas vienas – mes žvelgiame į išganymą, kurį mums atneša nukryžiuotas ir prisikėlęs Kristus“, – samprotavo dvasininkas.

Kunigas pastebėjo: nepaisant to, kad aktoriai yra mėgėjai, jie nuoširdūs ir įtikinantys. Kiekvienam iš žiūrovų turėjo būti gaila Jobo, neteisingai jam mestų kaltinimų ir netekčių.

„Ir tos vilties laukimas tarp žiūrovų tikrai buvo – ko ir tikėtasi. Tai puikus vaidinimas ir teatro trupės pasirodymas. Jeigu šie žmonės turi jėgų, tegu tik vaidina toliau – tikrai verta. O jei jėgų pritrūks, noriu jų palinkėti. Ir dar linkiu nesikuklinti – tai, ką jie daro, yra iš tiesų puiku. Mažeikiškių trupė – dideli šaunuoliai“, – gyrė kunigas J. Liorančas.

Geriau už pamokslą

Mažeikiškių pasirodymu Naujosios Akmenės Šv. Dvasios Atsiuntimo bažnyčioje džiaugėsi ir šios parapijos klebonas Olijandras Jurevičius. Anot kunigo, šis spektaklis geriau už bet kokį pamokslą – viskas puikiai supinta: ir „Draugystės“ choro giedojimas, ir teatralų mėgėjų vaidyba, ir amžiną atilsį popiežiaus Jono Pauliaus II mintis, kuri aktuali ir šindien.

„Kodėl kenčia ir gerieji – lietus juk lyja ir geriesiems, ir blogiesiems? Mėginta išgvildenti tą temą. Priešprieša su Dievu natūrali kiekvienam žmogui – atitinkamais momentais taip būna… Šiam spektakliui priimtinesnė sakralinė bažnyčios aplinka, nors jį būtų galima vaidinti ir ne bažnyčioje – žiūrovai rinktųsi ir kitur. Žmonės dabar yra apsiskaitę, „pasiguglinę“. Bet bažnyčia tam tinka geriausiai, nes to nusipelnė kūrinio autorius. Parapijiečiai spektakliu tikrai nenusivylė“, – po mažeikiškių pasirodymo kalbėjo kunigas O. Jurevičius.

Vilniaus universiteto teatro trupei „Minimum“ – 25

Vilniaus universiteto teatro tradicijos tęsiasi jau penktą šimtmetį. 1570 metais viename iš VU kiemų pastatytas pirmasis spektaklis „Hercules“.

Trupė „Minimum“ įkurta 1990 metais. Tada iš VU teatro pasitraukus ilgamečiam vadovui Vladui Limantui, baigėsi ir du dešimtmečius jo puoselėta Kiemo teatro era. Baigėsi natūraliai ir dėsningai, nes tai buvo konkrečios didelės asmenybės idėja, realizuota konkrečiu tam labiausiai tinkamu laikotarpiu. Pastangos kažkam ją tęsti būtų buvusios beprasmiškos ir bevaisės. Reikėjo naujų idėjų ir alternatyvų. Taip vienam iš tuometinio Kiemo teatro režisierių Rimantui Venckui kilo mintis Lauryno Stuokos-Gucevičiaus kiemelyje esančiame rūsyje įkurti kamerinį teatrą, kuris tęstų šimtametes VU teatro tradicijas puoselėti studentų teatrinę edukaciją, originaliai traktuojant dramos žanrą, kuriam ėmė grėsti išnykimo pavojus. Tuo metu reikėjo įrodyti, kad drama buvo yra ir bus teatro meno pagrindas. Kitas klausimas – kaip teatrui su ja elgtis. Idėja buvo palaikyta ir naujoji dramos teatro trupė „Minimum“ mažoje rūsio erdvėje pradėjo savo kūrybinę edukacinę veiklą. Netrukus veikla ėmė plėstis ir nebetilpti ankštoje, nelabai teatrui pritaikytoje patalpoje, tačiau trupės pavadinimas išliko, nes jame slypi režisieriaus puoselėjama mintis, kad aktorius yra tas vienintelis didysis Minimumas, be kurio teatras negali egzistuoti.

Per 25 veiklos metus pasiekta įspūdingų rezultatų. Pastatyta 30 spektaklių. 1998 m. inicijuotas Universitetų teatrų asociacijos įkūrimas, kuriai iki 2010 m. vadovavo Rimantas Venckus. Kartu su kitais Lietuvos studentų teatrais pradėta rengti tarptautinius edukacinius teatrų forumus. Dalyvauta daugybėje tarptautinių festivalių, iš kurių ne kartą sugrįžta su laurais. Sėkmingai dalyvaujama respublikinėse mėgėjų teatrų apžiūrose. Spektaklį „Prometėjas, Judas ir kiti lietuviai“ nufilmavo ir ne kartą rodė Lietuvos televizija.

Paminėtini paskutinių kelerių metų laimėjimai: 2011 metais tarptautiniame festivalyje Maroke spektaklio „Maratonas“ atlikėjai pripažinti geriausiu aktorių ansambliu; 2012 m. respublikinėje apžiūroje laimėta geriausios originalios muzikos nominacija (spektaklis „Maratonas“); tarptautiniame festivalyje Minske 2011 ir 2013 metais spektakliai „Maratonas“ ir „Cirkas“ pažymėti už geriausią choreografiją; 2014 metais Lietuvos kultūros ministerijos diplomas ir „Aukso paukštė“ skirti kaip geriausiam mėgėjų teatrui; 2015 metų respublikinėje apžiūroje rodytas spektaklis „Filopatris“ laimėjo ryškiausio režisieriaus, ryškiausio spektaklio, ryškiausio aktoriaus nominacijas.

Trupė ne kartą apdovanota Vilniaus universiteto rektoriaus Padėkos raštais, jos vadovas – Lietuvos Respublikos Seimo medaliu. Trupės režisierius Rimantas Venckus yra Lietuvos teatro sąjungos narys. 2007 m. kultūros ministro įsakymu jam suteiktas meno kūrėjo statusas.

Trupė yra Lietuvos ir Tarptautinės universitetų teatrų asociacijų narė, Lietuvos mėgėjų teatro sąjungos narė, turinti mėgėjų meno kolektyvų pirmos kategorijos sertifikatą.

2013 m. Dižono universitetas (Prancūzija) išleido knygą apie įdomiausius pasaulio universitetų teatrus („Universiteto teatras. Praktika ir patirtys“). Joje yra straipsnis ir apie trupę „Minimum“. Teatro veiklos principai nušviesti Rimanto Venckaus knygoje „Kūryba ir edukacija. Režisierius universiteto teatre“.

Minint Vilniaus universiteto teatro 445-ąsias metines, trupė prisiminė senąsias tradicijas ir žiūrovams pristatė Grigaliaus Knapijaus dramą „Filopatris“, parašytą ir pirmą kartą pastatytą Vilniaus universitete 1596 m. Veikale keliama valdžios ir moralės antagonizmo problema tebėra aktuali ir šiandien. Spektaklio režisierius Rimantas Venckus, dailininkė Dalia Kiaupaitė, muzika Karolinos Adelbergytės, choreografija Kamilės Narkutės.

Žemaičių teatras įžengė į brandžią „jaunystę“

VIDMANTAS VALINSKIS,

SKUODO RAJONO KULTŪROS CENTRO DIREKTORIUS

Skuodo rajono kultūros centro Žemaičių teatras paminėjo savo brandžios „jaunystės“ – 20 metų veiklos sukaktį. O šventė šia proga buvo surengta 2015 metų lapkričio 28 dieną.

Į pirmą Skuodo kultūros centro Žemaičių teatro repeticiją 1995 metų rudenį susirinko aštuoni aktoriai. Edmundo Untulio suburtas kolektyvas ėmėsi statyti spektaklį „Gelžėis šešielis“ pagal H. Ibseno dramą „Junas Gabrielius Borkmanas“. Šis ir visi likusieji teatro pastatymai vaidinami tik žemaitiškai. Pirmajame spektaklyje kartu su režisieriumi vaidino Valerija Milerienė, Irena Bakstienė, Arūnas Jurevičius, Kazimieras Černeckis, Ingrida Čiuželytė, Kristina Jonauskaitė, Stasys Vainoras ir Daiva Veisienė.

Šis spektaklis tapo tikra sensacija. Bet ne dėl to, jog mėgėjų kolektyvas ėmėsi pasaulyje populiarumo neprarandančios klasikos, bet dėl to, kad Ibsenas Skuode vaidintas žemaitiškai. „Henrikas Ibsenas – toks pat žmogus, kaip ir žemaičiai… Jam skaudėjo norvegiškai, o man skaudėjo žemaitiškai, bet ne literatūriškai“, – tokiais žodžiais anuos laikus apibūdino E. Untulis. Ir paklaustas, kodėl žemaitiškos visos jo paties parašytos pjesės, tikino, jog rašė žemaitiškai todėl, jog norėjo ateinančioms kartoms išsaugoti kuo gyvesnę žemaičių kalbą. Jis svajojo apie tai, kad visoje Žemaitijoje esantys teatrai nebijos žemaičiams vaidinti žemaitiškai, o žiūrovai nebijos klausytis šios kalbos skambesio scenoje. E. Untulio įsitikinimu, tik išsaugodami gyvas tarmes, apsaugosime nuo kosmopolitinio skurdinimo ir bendrinę lietuvių kalbą. Tad Skuodo žemaičių teatras ir toliau

lieka ištikimas šventai savo vadovo idėjai.

Po pirmojo pastatymo E. Untulis toliau ėmėsi statyti savo paties parašytas pjeses. Šiuo keliu teatras tebežengia ir šiandien. Tarp įdomesnių autorinių pastatymų galima paminėti graudžiai juokingus draminius veikalus: „Neparlėpams slėnkstis“, „Laurū vainėks“, „Vīnmedė šakelės“, Ožkėmės gaidīs“, „Staigos puosūkis“, „Mienolė jūrės“, „Laimingiesnis nepaliksi“, „Neiprasta duovėna“, „Sunkė žuodė“, „Keista lėga“ ir kt. O tragikomedija „Kurmis unt dėdėlė kelė“ 1998 m. pateko tarp pačių geriausių Lietuvos mėgėjų teatrų pastatymų ir du sykius buvo vaidinta Vilniaus žiūrovams.

Nuo 2000 metų teatrui pradėjo vadovauti Birutė Rozitienė. Ji pastatė vizijų dramą „Pasaulis kvepia mirtimi“ (pagal M. Frišo, I. Mero, Žemaitės ir kitų rašytojų kūrybą) bei V. Miliūno komediją „Viskas bus gerai“ ir tragikomediją „Meilės žabangose“ (pagal G. Mareckaitės pjesę „Penkios mylinčios moterys“). Tuo pat laikotarpiu E. Untulis pastatė savo tragikomediją „Laimingiesnis nepaliksi“.

2003 metais teatro vairą perėmė Daiva Budrienė. Per trejetą metų ji pastatė E. Untulio tragikomediją „Vīnmedė šakelės“, V. Miliūno komediją „Zigmas blynas pragare“ ir V. Juknelio komediją „Ragai“.

2006 metais dirbti į teatrą sugrįžo E. Untulis. Jis pastatė komišką dramą „Paklīdusi kanarėlė“ (pagal S. Cveigo novelę „Baimė“). Šis vaidinimas tapo respublikinės mėgėjų teatrų šventės „Atspindžiai-2006“ diplomantu. Po metų teatras pastatė E. Untulio balaganinę komediją „Airėjė – žemaitems“. Po to sekė komiška drama „Sunkė žuodė“, 2009 metais pastatyta juodai raudona komedija „Keista lėga“, kuri irgi buvo įvertinta „Atspindžių“ diplomu. 2010 m. Žemaičių teatrui buvo įteiktas prestižinis „Aukso paukštės“ apdovanojimas kaip pačiam geriausiam 2009-ųjų Lietuvos suaugusių mėgėjų teatrui. Tais pačiais metais pastatyta lyrinė komedija „Neiprasta duovėna“. Dar po metų pastatyta komiška drama „Pašielusi dėina“.

Per 20 kolektyvo gyvavimo metų teatre vaidmenis jau yra sukūrę per pusšimtis aktorių. Jame vaidino Daiva Veisienė, Daiva Budrienė, Jadvyga Laureckienė, Irena Bakstienė, Stasys Vainoras, Ingrida Čiuželytė, Kristina Jonauskaitė, Petras Šukys, Eugenijus Zabitis, Justina Sabaliauskienė, Veronika Jarienė, Nijolė Bružienė, Valerija Milerienė, Aušra Orlovienė, Vaida Černeckytė, Laima Mimgaudienė, Eugenijus Galdikas, Kazimieras Černeckis, Ramūnas Liaugaudas, Kęstutis Lukas, Edita Šamonskienė, Rasa Bernotienė, Lidija Šličienė, Daiva Rakauskienė, Vida Zubienė, Jonas Jaras, Ieva Untulytė-Račkienė, Vaidas Minelga, Vita Remezaitė, Darius Mažrimas, Darius Medeišis, Valdas Petkus, Arvydas Noreika, Andrius Rimkus, Žydrūnė Budrikytė, Gediminas Anužis, Asta Mockutė, Jūratė Petkutė, Ginta Armalytė, Aistė Pargaliauskaitė, Renata Pociūtė, Arūnas Jurevičius, Gražina Ronkaitienė, Levutė Staniuvienė, Henrikas Markavičius, Renata Kilijonienė, Tomas Šakys, Gerda Būtaitė, Saulė Nikartaitė, Danutė Kazlauskienė, Valdas Bagočius, Jolanta Zubienė, Gintarė Žukauskaitė, Vilius Kaupas, Tomas Matutis, Dalia Ragauskaitė, Adelė Zubienė, Karolina Jokšaitė, Asta Bružaitė ir Auksius Račkus.

Scenografiją spektakliams yra padėję kurti Vita Lukšienė, Vytautas Viršilas, Jonas Jaras ir Arūnas Šliogeris, muziką parinkti – Kamilijus Venskus.

2012 metais vaidinta skausminga komedija „Oždrausts vaisios“ gvildeno atšiauraus susvetimėjimo, jausmų atbukimo, baisaus egoizmo skverbimosi į žmonių sielas žudantį poveikį. Prieš tai vaidintoje dramatiškoje komedijoje „Pašielusi dėina“ kalbėta apie psichologinio ir fizinio smurto tarpsmą žmonių santykiuose. Itin smagiai žiūrovų buvo priimta lyrinė komedi-

ja „Neiprasta duovėna“, kurią teatro aktoriams per sezoną teko suvaidinti per dvidešimtį sykių.

2013 metais kolektyvas pastatė groteską „Vėskas ontrėp“. Tai lyg atsvara Žemaitės komedijai „Trys mylimos“. Joje pasakojama šiuolaikinė istorija apie pragmatinius bei labai sudėtingus vyrų ir moterų santykius. Veiksmą rutuliojo trys gana klastingos ir suktos personos – matrona Cicilija su dukrelėmis Aukse ir Žemčiūgėliu bei du paikoki veikėjai – tėvas Cezaris ir jo sūnus Montekristas. Pjesės veikėjai vyriškiai nuolat papuldavo į nepavydėtinas kurioziškas situacijas, kurios žiūrovams sukeldavo juoko priepuolius. Šioje komedijoje greta jau žinomų, ryškius vaidmenis spėjusių sukurti Žemaičių teatro aktorių Rasos Bernotienės ir Danutės Kazlauskienės pirmuosius savo vaidmenis lipdė P. Žadeikio gimnazijos auklėtiniai Gintarė Žukauskaitė ir Vilius Kaupas. Taip pat vaidino ir spektaklio režisierius.

Po to sekė E. Untulio komiška melodrama „Neklaužada avelė“. Joje vaidino teatro senbuvė Rasa Bernotienė, Vilius Kaupas ir būrys naujų aktorių: Adelė Zubienė, Tomas Matutis, Živilė Mackevičiūtė, Rasa Nikartienė ir Dalia Ragauskaitė. O šiemet pastatyta kita komiška drama „Dobėlts ėšmiegėnėms“. Joje pasakojama, kaip dvi senutės nutarė išmėginti, ar jų jau

suaugę vaikai tikrai jas myli ir net pačiomis sunkiausiomis aplinkybėmis neatiduos jų į senelių prieglaudą. Spektaklyje netrūko ne tik lengvo šmaikštumo, bet ir juodojo humoro, kuris glumino jautresnės prigimties žiūrovus.

Šio teatro aktorės Gražina Ronkaitienė ir Jadvyga Laureckienė yra pelniusios respublikinius apdovanojimus – „Tegyvuoja teatras“ nominacijas, o šios nominacijos laureatais yra tapę – Rasa Bernotienė ir Vaidas Minelga. Nominacijos skiriamos geriausiems šalies sezono mėgėjų teatrų aktoriams.

Prieš porą metų prie kolektyvo susibūrė ir vaikų grupė. 2013 metų gegužės 3 dieną įvyko Žemaičių teatro vaikų grupės premjera. Vaikai vaidino kolektyvo vadovo E. Untulio dramatišką istoriją iš vaikų gyvenimo „Sodietings žaidėms“. Pasak režisieriaus, jis, dirbdamas ne tik su suaugusiaisiais, bet ir su vaikais, šitaip ruošia teatrui naujų aktorių pamainą, kurie vėliau, jei tik beturės tam ūpo, galės tarnauti Melpomenei ir būdami suaugę. Kaip nuo seno įprasta, teatre visi spektakliai vaidinami tik žemaitiškai, tad ir vaikai nesulaužė šios taisyklės. Spektaklėlyje vaidino Skuodo pradinės mokyklos ir Skuodo Bartuvos progimnazijos auklėtiniai. Tai Greta Kaupaitė, Domantas Mažrimas, Auksius Račkus, Saulė Račkutė, Irūnė Butkutė ir Emilija Norkutė. Tų pačių metų rudenį šis vaikų kolektyvas pastatė naują vaidinimą „Vāsaras keliuonės“. Tai inscenizuota ištrauka iš E. Untulio pasakų knygelės „Karališki saulės pokštai“. Joje vaidino Dovilė Zubaitė, Gre-

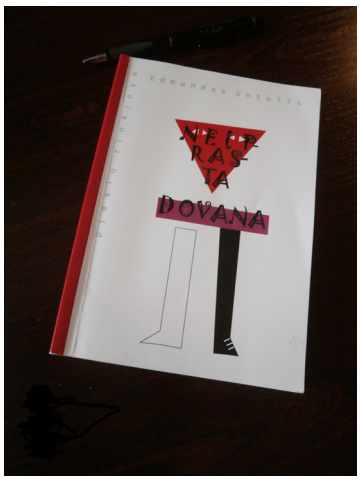
ta Kaupaitė, Emilija Norkutė, Kamilė Paulauskaitė, Karolina Jokšaitė, Asta Bružaitė, Deimena Kringelytė, Auksius Račkus ir Saulė Račkutė. Su šiuo naujuoju pastatymu vaikų kolektyvas tų pačių metų lapkričio mėnesį dalyvavo Kretingoje vykusioje konkursinėje apžiūroje, kurioje komisijos buvo atrinktas dalyvauti respublikinėje 2014 metų Dainų šventės Teatro dienoje Vilniuje. Šis trumpas veikalėlis taip pat buvo vaidintas ir Druskininkuose. Iš viso Žemaičių teatras iki 2015 metų pabaigos buvo pastatęs 28 vaidinimus.

O jubiliejinio festivalio metu be skuodiškių Skuodo kultūros centro scenoje taip pat pasirodė ir ištikimi Žemaičių teatro draugai – Kretingos Egidijaus Radžiaus teatras, Mažeikių rajono Sedos kultūros centro mėgėjų teatras „Vėdelčios“, Rietavo kultūros centro mėgėjų teatras bei svečiai iš Latvijos respublikos Liepojos krašto Durbės miestelio – mėgėjų teatras „Divatrons“. Buvo parodyti spektakliai: R. Granausko „Gyvenimas po klevu“ (režisierius Donatas Žilinskas), E. Untulio „Lauru vainėks“ (režisierius Gediminas Jokubauskas), T. Nasibulino ir R. Kriučkovo „Stoties balandėlės“ (režisierė Inesė Cierinia) bei J. Erlicko „Pakeleivingi“.

Šiuo metu Žemaičių teatras pradeda repetuoti naują E. Untulio kūrinį – netradicinį detektyvą „Aruoras borealis smūgis“. Gyvenimas tęsiasi toliau.

Kelios autoriaus pastabos apie pjesių knygą „Neįprasta dovana“

EDMUNDAS UNTULIS

Mano pjesių knygoje yra dvi lengvesnio turinio sceninės istorijos: „Apipešiotas vanagas“ ir „Nosis su apgamu“, kurias galima pastatyti ir rodyti labiau pramoginius nei rimtesnius vadinimus mėgstantiems žiūrovams. Pirmoje groteskiškoje trumpoje pjesikėje pasakojama istorija apie aukštų pareigų netekusį vyrioką, kurį namuose uzurpuoja karinga žmona, o jis svajoja ištrūkti į laisvę ir nerūpestingą gyvenimą kaime. Antrojoje lengvo turinio komedijoje pasakojama apie trečiosios jaunystės sulaukusių kaimiečių meilės nuotykius. Tai nesudėtingas, gana linksmas pasakojimas apie kaimietiškas vargo biteles, kurioms norisi smagaus medaus mėnesio. Beje, šios komedijos personažai turi prototipus, tad ši istorija nėra išgalvota, tik kiek pagardinta ryškesnio komizmo detalėmis, kad būtų gardžiau ją žiūrėti.

Iš likusių trijų pjesių – pati tikroviškiausia, galima sakyti, psicholiginio realizmo paveikslėlis – drama „Medžiai ant stogo“. Visi jos personažai turi konkrečius prototipus, o papasakotoji istorija paremta tikrais įvykiais, todėl ją pravartu rodyti melodramų mėgėjams.

Juodai raudona komedija „Keista liga“ – tai dramaturginis žaidimas, kuriame galima taikyti juodojo humoro, grotesko, paradokso taisykles. Pasakyčiau, netgi būtina nutolti nuo realistinio vaizdavimo principų. Vertėtų mėginti pažaisti, spektaklio pastatyme naudojant kelių žanrų parodijų sanplaiką, o tekstus vertinti ne tiesiogine, bet perkeltine prasme. Drįsčiau teigti, jog šis veikalas – filosofinė komedija... Kita vertus, kaip kas išmano, taip tas šią pjesę tegu ir gano.

O pjesė „Neįprasta dovana“ – tai tikrai lyrinis, ypatingesnių požeminių srovių neturintis pasakojimas apie gana sudėtingą kadaise buvusios garsios mėgėjiško teatro aktorės gyvenimą tada, kai ji, sulaukusi garbaus amžiaus ir sunkios ligos pakirsta, pasidarė niekam nereikalinga, o jos gyvenimo svajonė – suvaidinti Modę – taip ir liko neįgyvendinta. Ypatinga aplinkybė – pagrindinio vaidmens atlikėjai teks sudėtinga užduotis – išvaidinti valandos trukmės spektaklį, nepakylant nuo kėdės. Nors pjesėje pagrindinę heroję ir supa komiški personažai, jie labiau sukuria graudžiai juokingą aplinką, kurioje norisi juoktis pro skaudžias ašaras, o ne paiką – kai kvatojamasi iš nieko arba iš didelių kvailybių, kurias, patys to nejausdami, krečia humoro grupių pajacai.

Baigdamas trumpą šio pjesių rinkinio pristatymą, noriu pridurti, jog visas pjeses rašiau taip, kad jas statančiam režisieriui būtų kuo patogiau dirbti, stengiausi veiksmo scenas sudėlioti tokia seka, kad vienoje repeticijoje pakaktų dviejų ar trijų aktorių, nes puikiai žinau, kaip būna sunku sukviesti didesnį būrį aktorių repetuoti, juk tai vienam, tai kitam atsiranda įvairiausių trukdžių, todėl, jei turi repetuoti didesnis būrys aktorių, kartais trukdosi darbas. O kai scenos, kuriose pasirodo tik du ar trys aktoriai, dailiai seka viena po kitos, galima puikiai planuoti darbą. Be to, žinodamas mėgėjų teatrų galimybes, stengiausi taip sudėlioti scenines istorijas, kad jų personažų daugumą sudarytų dailiosios lyties atstovės.

Epilogas. Labai džiaugsiuosi, jei ne tik Žemaitijoje, bet ir likusioje Lietuvos dalyje atsiras tokių režisierių, kuriuos sudomins mano pjesės, bei žiūrovų, kuriems patiks jas žiūrėti.

P.S. Neseniai Kretingos Egidijaus Radžiaus teatre įvyko premjera – pastatyta E.Untulio pjesė „Keista liga“. Režisierius Donatas Žilinskas įdomiai interpretavo šį dramaturgo kūrinį, o šauni aktorių trupė nestokojo ekscentrikos bei temperamento. Kretingiškiai žiūrovai vaidinimą palydėjo galingais aplodismentais. *(Redaktoriaus pastaba)*

2016 M. TEATRO RENGINIAI LIETUVOJE

DATA	RENGINYS	KONTAKTINIAI DUOMENYS (telefono numeris, elektroninis paštas)
Sausis		
8 d.	Regioninė šventė teatro gurmanams „Teatrinė invazija Nr. 1 – Mažeikiai 2016“ Mažeikių rajono savivaldybės kultūros centre	8 688 03 260 daiva.gedviliene.kultura@gmail.com
Vasaris		
6, 7, 12, 14, 19, 21, 27, 28 d.	Šalies teatrų festivalis vaikams ir jaunimui „Jaunatis“ Klaipėdos miesto savivaldybės kultūros centre Žvejų rūmai	(8 46) 41 05 64 emilija@zvejurumai.lt
20 d.	Lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ rajoninė apžiūra Naujosios Akmenės kultūros rūmuose	8 605 22 481 andre.griciute@gmail.com
22–26 d.	Teatro savaitė „Neišauk iš teatro“ Zarasų kultūros centre	8 615 33 879
26–28 d.	XXIV komedijų šventė „Vėini jouka“ Kretingos rajono kultūros centre	8 606 85 864 nerijusgedminas@gmail.com
Vasaris	Lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ rajoninė apžiūra Jonavos kultūros centre	(8 349) 62 085 st@jonava.net
Vasaris	Profesionalių teatrų festivalis „Žaldokynės kraštas“ Biržų kultūros centre	8 618 69 817
Vasaris–kovas	Lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ rajoninė apžiūra Kėdainių kultūros centre	(8 347) 50 608 rezisieriai@takas.lt
Kovas		
1–23 d.	Lietuvos profesionalių teatrų festivalis „Vaidiname žemdirbiams“ Rokiškio kultūros centre	(8 458) 52 161, 8 678 83 847 druskinas@gmail.com
4 d.	Šiaulių rajono vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Po kauke“ ir „Molinuko teatro“ rajoninė apžiūra Šiaulių rajono kultūros centro Gruzdžių filiale	8 614 86 064 kulturai@siauliuraj.lt
17 d.	Vaikų teatrų šventė „Bildukai“ Lazdijų kultūros centre	ingridamal@gmail.com
17–18 d.	Lietuvos mėgėjų teatrų režisierių ir teatro pedagogų seminaras, skirtas Vydūnui, LLKC Vilniuje	8 674 15 582 teatras@llkc.lt
18 d.	Renginys „Auksinė pakaba“, skirtas Tarptautinei teatro dienai, Akmenės kultūros namuose	8 620 25 740 redabut@gmail.com
19 d.	Panevėžio rajono suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Anoj pusėj Krekenavos 2015“, skirta tarptautinei Teatro dienai, Krekenavos kultūros centre	(8 45) 58 69 53, (8 45) 59 31 28 lina.daubariene@panrs.lt
19 d.	Apskrities mėgėjų teatrų šventė „Rampų šviesoje“ Radviliškio rajono Alksniupių kultūros namuose	8 686 67 345 dilaima@gmail.com
19 d.	Pakruojo rajono teatrų šventė „Auksinis kiaušinis“ Linkuvos kultūros centro Bardišių skyriuje	8 618 24 718
20 d.	Tarptautinės teatro dienos minėjimas „Zanavykai visada kartu“ Šakių kultūros centre	8 611 33 980 grazina.guze@gmail.com
20–27 d.	Renginys „Teatro dienos Rietave-2016“, skirtas Rietavo savivaldybės kultūros centro mėgėjų teatro veiklos 60 metų jubiliejui, Rietavo savivaldybės kultūros centre	(8 448) 68 510 rietavokc@gmail.com
24 d.	Renginys „Vaikiško teatro pavasaris 2016“ Plungės kultūros centre	8 618 85 933 s.matuliene@gmail.com
25 d.	Meno terapijos diena „Teatro karštinė“, skirta Tarptautinei teatro dienai, Jurbarko kultūros centre	8 685 03 032 info@jurbarkokc.lt
19 d.	Anykščių kultūros centro Troškūnų skyriaus vaikų ir jaunimo teatro studijos „Mes“ 25 metų sukakties minėjimo ir „Aukso paukštės“ įteikimo iškilmės Anykščių kultūros centre	8 627 66 848 jolantapupkiene@gmail.com

25 d.	Šventė „Teatro uždangą praskleidus“, skirta Šiaulių rajono savivaldybės kultūros centro mėgėjų teatro „Mozaika“ 25 metų sukakčiai, Šiaulių rajono savivaldybės kultūros centre	8 606 82 875 rkc@siauliuraj.lt
26 d.	Renginys „Melpomenės šventė“ Biržų kultūros centre	8 620 70 097
27 d.	Apdovanojimai „Jaunieji teatro veidukai“, skirti Tarptautinei teatro dienai, Lazdijų rajono Veisiejų kultūros namuose	ingridamal@gmail.com
27 d.	Joniškio rajono mėgėjų teatrų šventė „Gyvenimas – scena, scena – gyvenimas“ Joniškio kultūros centre	8 612 07 286
27 d.	Tarptautinei teatro dienai skirtas renginys Mažeikių rajono savivaldybės kultūros centre	8 688 03 260 daiva.gedviliene.kultura@gmail.com
27 d.	Vilkaviškio rajono teatrų šventė „Teatrališkas Pilviškių pavasaris“, skirta Tarptautinei teatro dienai, Pilviškių kultūros namuose	8 601 12 774 danguoluze@gmail.com
27 d.	Tarptautinei teatro dienai skirtas renginys Utenos kultūros centre	8 611 56 650 vida.kairiene@utenoskc.lt
27 d.	Pakruojo „Atžalyno“ gimnazijos teatro premjera, skirta Tarptautinei teatro dienai, Pakruojo kultūros centre	8 688 50 432
29 d.	Renginys „Teatro diena su ŠYPSENA“ Panevėžio rajono Raguvos kultūros centre	(8 45) 59 14 36 raguva.kc@gmail.com
30 d.	Tarptautinės Teatro dienos minėjimas Telšių Žemaitės dramos teatre	8 687 15 754, (8 444) 74 340
31 d.	Teatrų festivalis „Žaidžiame teatrą“, skirtas Tarptautinei teatro dienai, Prienų kultūros ir laisvalaikio centre	8 610 34 625 alma5107@gmail.com
31 d.	Žemaičių teatro premjerinis spektaklis, skirtas Tarptautinei teatro dienai, Skuodo kultūros centre	8 607 97 744
Kovas	Mėgėjų teatrų šventė „Tegyvuoja teatras!“ Kėdainių kultūros centro Surviliškio skyriuje	8 686 69 712 nijole.dilkiene@gmail.com
Kovas	Profesionalių teatrų festivalis „ARTDE“ Kupiškio kultūros centre	8 682 18 569 n.ratkiene@gmail.com
Kovas	Teatro dienos „Melpomenės dovanos“ Kėdainių kultūros centre	(8 347) 50 537 kulturoscentras.ked@takas.lt
Kovas	Ukmergės rajono vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Vėjo malūnėlis“ Želvoje	8 646 91 715 j.siauliuniene@gmail.com
Kovas	Tarptautinei teatro dienai skirta popietė Varėnos kultūros centro Nedzingės filiale	8 610 38 512
Kovas	Tarptautinės Teatro dienos renginiai Jonavos rajono Upininkų ir Panoterių kultūros centruose	8 602 74 576, 8 675 75 614 kriksciuniene.kristina@gmail.com, janina.adomaitiene@gmail.com
Kovas	Teatro dienos minėjimas ir susitikimas su aktore Olita Dautartaite Varėnos kultūros centro Merkinės filiale	8 684 24 73
Kovas	Kupiškio rajono mėgėjų teatrų savaitė „Kaimo scena“ Kupiškio kultūros centre	8 682 18 569 n.ratkiene@gmail.com
Kovas–birželis	Teatrinių improvizacijų renginių ciklas „Kita forma“ Anykščių kultūros centro Troškūnų skyriuje: kūrybinės dirbtuvės, improvizacijos ir stovykla	8 627 66 848 jolantapupkiene@gmail.com
Balandis		
1 d.	Tradicinė Šiaulių rajono humoro ir satyros šventė „Juoktis sveika, juoktis reikia“ Šiaulių rajono kultūros centro Gruzdžių filiale	8 687 89 120 rkc@siauliuraj.lt
1 d.	Naujosios Akmenės liaudies teatro nominacijų vakaras Naujosios Akmenės kultūros rūmuose	8 605 22 481 andre.griciute@gmail.com
1–2 d.	Šventė, skirta 110-osioms pirmojo lietuviško vaidinimo metinėms ir naujo atgimusio teatro Raseiniuose 20 metų sukakčiai	8 610 29 634, (8 428) 52 579

2 d.	XI Lietuvos mėgėjų teatro šventė „Tegyvuoja teatras“ Anykščių kultūros centre	8 652 51 390 akrumai@gmail.com
2 d.	Šventė „Titnagas“, skirta Tarptautinei teatro dienai, Kalvarijos teatre	8 612 71 304
2 d.	Pakruojo rajono teatrų šventė Pakruojo kultūros centro Rozalimo skyriuje	8 695 24 435
2–3 d.	Respublikinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Nenuoramos“ Ukmergės kultūros centre	8 682 50 923 tomakviesk@gmail.com
3 d.	X respublikinis mėgėjų teatrų festivalis „Prie marių kranto“ Elektrėnų kultūros centre	8 612 51 630
3 d.	Teatrų šventė Akmenės rajono Papilės kultūros namuose	8 620 68 974 virginija.kupstiene@akmeneskc.lt
8 d.	Apdovanojimai „Vanduo“, skirti Tarptautinei teatro dienai, Jurbarko kultūros centre	8 616 72 689 d.samiene@jurbarko-kc.lt
9 d.	Mėgėjų teatrų šventė „Kitaip“ Visagino kultūros centro „Draugystės“ salėje	8 616 92 383, 8 695 75 371
9–10 d.	XXI Lietuvos lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ regioninis turas Rietavo savivaldybės kultūros centre	(8 448) 68 510 rietavokc@gmail.com
14–15 d.	XXI Lietuvos lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ regioninis turas Druskininkų jaunimo užimtumo centre	(8 313) 53 056, 8 610 31 087 juc@druskininkai.lt
15 d.	Regioninis lėlių teatrų festivalis „Rudnosiukas“ Molėtų kultūros centre	8 610 37 267 streimikytel@gmail.com
15 d.	Pasvalio rajono kultūros darbuotojų teatralizuoti apdovanojimai „Skruzdė 2016“ Pasvalio kultūros centre	kultūra@pasvalys.lt
20–21 d.	XXI Lietuvos lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ regioninis turas Rokiškio kultūros centre	(8 458) 52 161, 8 678 83 847 druskinas@gmail.com
21–22 d.	Vaikų ir jaunimo, sveikųjų ir neįgaliųjų teatrų šventė „Aš, tu – visi kartu“ Prienų kultūros ir laisvalaikio centre	8 610 34 625 alma5107@gmail.com
24 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Juoko sūkurys“ Švenčionėlių kultūros centre	8 673 83 342 posiunienedaiva@gmail.com
29 d.	Teatralizuotų improvizacijų vakaras „Performansas“ Mažeikių kultūros centre	8 688 03 260 daiva.gedviliene.kultura@gmail.com
30 d.	Šakių kultūros centro Zanavykų teatro kūrybinės veiklos 30 metų jubiliejaus minėjimas Šakių kultūros centre	8 611 33 980 grazina.guze@gmail.com
Balandis	Šiaulių rajono suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai“ Šiaulių rajone	8 687 89 120 rkc@siauliuraj.lt
Balandis	Trakų Karališkojo teatro 25 metų sukakties minėjimas Trakų kultūros rūmuose	8 608 51 857
Balandis–gegužė	Menų festivalis „Sugrįžimai“ Kretingos rajono kultūros centre	8 606 85 864 nerijusgedminas@gmail.com
Balandis–liepa	Teatrinio veiksmo projektas „Atviras teatras 24“ Plungės kultūros centre	8 618 85 933 s.matuliene@gmail.com, romas.matulis@gmail.com
Gegužė		
2–8 d.	XVII tarptautinis universitetų teatrų forumas „Kitokia tikrovė“ Vilniaus universiteto ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto teatrų salėse Vilniuje	rimantas.venckus@kc.vu.lt, okesminas@gmail.com
2–7 d.	Respublikinė vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Scenos pavasaris“ Šakių „Varpo“ mokykloje	vilija28@varpodrama.lt
3–8 d.	XVIII tarptautinis jaunimo teatrų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Atžalyno scena“ Kretingos rajono kultūros centre	8 606 86 044 auksesa@gmail.com

4–6 d.	Teatro integracinės kūrybinės dirbtuvės socialinės atskirties grupėms ir neįgaliesiems „Lygybės medis“ Jonavos rajono Skrebinų kaimo turizmo sodyboje	(8 349) 62 085 st@jonava.net
4–8 d.	X tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Mažoji Melpomenė“ Plungės kultūros centre	8 687 30 484 romas.matulis@gmail.com
5–6 d.	Baigiamasis XXI Lietuvos lėlių teatrų šventės „Molinuko teatras“ renginys Panevėžio lėlių vežimo teatre	(8 45) 51 12 36 leliuvezimoteatras@takas.lt
6 d.	Vaikų ir jaunimo teatro šventė „Stebuklingi Akmenukai“ Akmenės kultūros namuose	8 620 25 740 redabut@gmail.com
6–7 d.	Tarptautinės vaikų ir jaunimo teatrų kūrybinės dirbtuvės „Vaivorykštė 2016“ Jurbarko kultūros centre	8 685 03 032 info@jurbarkokc.lt
7–8 d.	Tarptautinis vaikų teatrų festivalis „Laimingas vaikų juokas“ Biržų kultūros centro Vabalninko filiale	8 620 24 351
13–15 d.	Tarptautinis lietuviškų mėgėjų teatrų festivalis „ARTimi“ Anykščių kultūros centre	8 601 20 302 buzijon@gmail.com
21–22 d.	Vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Jausmų sala“ Birštono kultūros centre	8 616 14 308 rimantas.bkc@inbox.l
21–22 d.	Joniškio rajono mėgėjų teatrų kūrybinis sąskrydis Kirnaičių kultūros namuose	8 612 07 286
20–22 d.	XX tarptautinis kartų teatrų festivalis-kūrybinė stovykla „Pienių medus“, „Pienių vynas“ ir „Pienės pūkas“ Skapiškyje, Kupiškio rajone	8 616 96 061 vadvita@yahoo.com
22 d.	Klojimo teatrų šventė „Girdžių krivūlė 2016“ Girdžių klojime, Jurbarko rajone	8 618 88 914 info@jurbarkokc.lt
27 d.	Kluono teatro šventė Pakruojo rajono Balsių etnografinėje sodyboje	(8 421) 61 130
27–29 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Tiltai“ Panevėžio rajono Pajstrio kultūros centre	8 671 99 478 paistriokc@gmail.com
28–29 d.	Varėnos rajono vaikų teatrų festivalis „Boružėlė septyntaškė“ Varėnos kultūros centro Panaros filiale	8 684 24 736
Gegužė	Edukacinė programa „Pasaulis pagal mus“ Anykščių kultūros centro Troškūnų skyriuje	8 627 66 848 jolantapupkiene@gmail.com
Gegužė	Humoro grupių šventė „Ėglis 2016“ Varėnos kultūros centro Marcinkonių filiale	8 610 45 340
Gegužė	Respublikinis ikimokyklinio ugdymo įstaigų vaikų kūrybinės raiškos festivalis „Vaidinimų kraitelė-2016“ Klaipėdoje	8 616 33 590 dagnaiv@gmail.com
Gegužės ir birželio sekmadieniais	Mėgėjiško teatro vakarai „Po paupio gluosniais“ prie Vilkaviškio kultūros centro	(8 342) 20 775, 8 659 50 083 daiva@vilkkc.lt
Birželis		
2 d.	XX Aukštaitijos regiono lėlių teatrų šventė „Kai atgyja lėlės“ Rokiškio rajono savivaldybės Juozo Keliuočio viešojoje bibliotekoje	8 687 22 958 nadiezda.ivanova@gmail.com
3–4 d.	XXVIII Lietuvos klojimų teatro šventė „Krivūlė 2016“ Niūronyse, Anykščių rajone	8 601 20 302 buzijon@gmail.com
3–4 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Braižas“ Raseiniuose	8 610 29 634, (8 428) 52 579
4 d.	Klojimo teatrų šventė Akmenės rajono etnografinėje B. Petrylaitytės sodyboje	8 620 68 975 genute.baliuliene@akmeneskc.lt
8–12 d.	Tarptautinė meno terapijos ir kūrybinių improvizacijų stovykla-festivalis „Troškimai“ Anykščių kultūros centro Troškūnų skyriuje	8 627 66 848 jolantapupkiene@gmail.com
12 d.	XI regioninis klojimo teatrų festivalis „Vėtrungė 2016“ A. Lietuvininkienės sodyboje Serbentinėje, Prienų rajone	8 685 31 548 anele.luk@gmail.com

15–19 d.	XI kūrybinė vaikų ir jaunimo teatrų stovykla „Svajoti, kurti, tobulėti... kartu...“ Palangoje ir Kuršėnuose	8 606 82 875 rkc@siauliuraj.lt
18 d.	Renginys „Mes su jumis“, skirtas Anykščių kultūros centro Traupio skyriaus mėgėjų teatro 60 metų jubiliejui, Anykščių kultūros centro Traupio skyriuje	8 686 55 497 jausa@erdves.lt
18 d.	III respublikinė mėgėjų teatrų šventė „Gilu čia“ Elektrėnų savivaldybės Gilučių kultūros klube	8 675 33 828
18 d.	Ramygalos miesto šventės Teatro diena Panevėžio rajono Ramygalos kultūros centre	(8 45) 59 23 82 ramygalos-kc@gmail.com
18–19 d.	Respublikinė mėgėjų teatrų šventė „Jonvabalis-4“ Bajoruose, Rokiškio rajone	8 678 09 732
27–30 d.	Kūrybinė-pažintinė stovykla „Te.Atras“ Kretingos rajone	teatrasatzalynas@gmail.com
Birželio 20 d.–liepos 2 d.	Mėgėjų teatro „Vizija“ vasaros kūrybinė-edukacinė stovykla „Saulėgrąža-2016“ Ivaniškiuose, Kėdainių rajone	8 605 85 179 irena.vizija@gmail.com
Birželis	Tarptautinė teatrų šventė „Kultūros vasara“ Palėvenės dominikonų vienuolyne Kupiškio rajone	8 682 18 569
Birželis	Lietuvos teatrų festivalis „Senasis tiltas“ Pasvalio kultūros centre	8 610 62 553 ramuneuzdaviniene@gmail.com
Liepa		
1–3 d.	Tarptautinis teatrinis projektas „Meninių sintezių inspiracija Mažeikiai-2016“ Mažeikiuose	8 688 03 260
2–3 d.	Respublikinis lėlininkų sąskrydis „Aukso paukščių rojus“ Vepriuose, Ukmergės rajone	8 682 50 961 kovarskiene@gmail.com
2–6 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Senjorai ir jaunystė“ Jurbarko kultūros centre	8 616 72 689 d.samiene@jurbarko-kc.lt
6 d.	Mėgėjų teatrų šventė „Rietavo vasaros vaidinimai 2016“ Rietave	(8 448) 68 510 rietavokc@gmail.com
6–24 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Prie dvaro“ Ukmergės rajone	8 646 90 121 teatrasbiciuliai@gmail.com
13 d.	Teatralizuotai žemaitiška šventė „Žemaičių vienybės diena“ Tirkšliuose, Mažeikių rajone	8 688 03 260 daiva.gedviliene.kultura@gmail.com
25–31 d.	X respublikinė kūrybinė teatrinė stovykla „Paradigma-2016 Mažeikiai“ Viekšniuose, Mažeikių rajone	8 688 03 260 daiva.gedviliene.kultura@gmail.com
Liepos 29 d.–rugpjūčio 8 d.	Stovykla „Vasaros teatro akademija“ Indubakiuose, Utenos rajone	(8 5) 261 2100 ramuno.atelje@gmail.com
30 d.	Respublikinė teatrų šventė „Paluobių Pagirys“ Paluobiuose, Šakių rajone	8 620 45 755 holivvvudas@gmail.com
30–31 d.	XVI respublikinis klojimo teatrų festivalis „Kurtuvėnai 2016“ Kurtuvėnuose, Šiaulių rajone	8 614 86 064 kulturai@siauliuraj.lt
30–31 d.	Kūrybinės dirbtuvės suaugusiems „Teatro magija“ Ivaniškiuose, Kėdainių rajone	8 605 85 179 irena.vizija@gmail.com
Liepa	Tradicinė teatrinė vasaros stovykla Kėdainių kultūros centre	8 612 65 321 kkcpavaduotoja@gmail.com
Rugpjūtis		
6 d.	IX mėgėjų teatrų šventė „Dobilėlis penkialapis“ Lazdijų rajono Žemaitkiemio laisvalaikio salės kiemelyje	ingridamal@gmail.com
6 d.	Teatrų šventė, skirta Šiaulių rajono Bazilionų mėgėjų teatro 25 metų sukakčiai, Šiaulių rajono kultūros centro Bazilionų filiale	8 614 40 607 bazilionaikc@gmail.com
6 d.	Varėnos rajono kaimo teatrų šventė-konkursas „Citnaginė“ Juozo Gaidžio prizui laimėti Margionių klojimo teatre	8 610 45 340 marcinkonys.kc@varena.lt

10, 17, 24 d.	Teatrinės kūrybinės dirbtuvės šeimai „Meškiukų pamokėlės“ Telšiuose	8 687 15 754, (8 444) 74 340
11–16 d.	Edukaciniai seminarai Akmenės rajono teatro vadovams ir pedagogams Klykolių sodyboje, Akmenės rajone	8 605 22 481 andre.griciute@gmail.com
13–15 d.	Mėgėjų teatrų šventė „Teatras – mano gyvenimas“ Kartenoje, Kretingos rajone	8 616 05 881
19–21 d.	Baltijos šalių teatrų festivalis „Baltijos rampa“ Kupiškio kultūros centre	8 674 15 582 teatras@llkc.lt
19–21 d.	Lietuvos mėgėjų teatrų sąjungos sąskrydis-teatro akademija, skirta Lietuvos mėgėjų teatro sąjungos 25 metų sukakčiai, Uošvės liežuvio saloje, Kupiškyje	8 616 96 061 vadvita@yahho.com
19 d.	Klojimo teatro festivalis „Vakarai sename klojime“ Žemaičių muziejaus „Alka“ Žemaitijos kaimo ekspozicijos erdvėje	8 684 75 372
20 d.	Teatralizuota Skirsnemunės miestelio diena ir Šventojo Baltramiejaus atlaidai Skirsnemunėje, Jurbarko rajone	8 685 03 032 info@jurbarko-kc.lt
26 d.	Respublikinis mėgėjų teatrų komedijų festivalis „Juokiasi zanavykai“ Gelgaudiškio dvare, Šakių rajone	8 611 33 980 grazina.guze@gmail.com
27 d.	Aukštaitijos regiono klojimo teatrų festivalis Smilgių etnografinėje sodyboje, Panevėžio rajone	(8 45) 55 36 39 smilgiukc@gmail.com
Rugsėjis		
9–11 d.	Mėgėjų teatro „Vizija“ kūrybinis savaitgalis „Saulėgrįža-2016“ Ivaniškiuose, Kėdainių rajone	8 605 85 179 irena.vizija@gmail.com
15–17 d.	Tarptautinės kūrybinės teatro dirbtuvės-festivalis „Zuikis Puikis 2016“ Utenos kultūros centre	8 616 74 433 zuikisleles@gmail.com
17–18 d.	V vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Teatras – tautos sparnai“ Telšių Žemaitės dramos teatre	8 687 15 754, (8 444) 74 340
21–23 d.	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Dek“ Jonavos kultūros centre	(8 349) 62 085 st@jonava.net
29–30 d.	Tradicinis Lietuvos mėgėjų teatrų režisierių ir teatro pedagogų seminaras LLKC Vilniuje	8 674 15 528
Rugsėjo 30 d.–spalis	Dalios Tamulevičiūtės profesionalių teatrų festivalis Varėnoje	(8 310) 52 434 monika.cesnuleviciute@varena.lt
Rugsėjis	Jonavos rajono suaugusiųjų teatrų apžiūra-šventė „Atspindžiai“ Jonavos rajone	(8 349) 62 085 st@jonava.net
Rugsėjis	XI tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis-kūrybinės dirbtuvės „Baltoji varnelė“ Šiauliuose	dargiened@gmail.com
Rugsėjis–gruodis	Projektas „Penki profesionalaus teatro vakarai Plungėje“ Plungės kultūros centre	(8 448) 51 981 plungeskc@gmail.com
Spalis		
1–2 d.	Biržų rajono dramos kolektyvų šventė „Teatriukų šventė 2016“ Biržų kultūros centro Nausėdžių filiale	8 620 70 097
8 d.	Teatralizuotas šiaudų skulptūrų parko atidarymas Naujamiestyje, Panevėžio rajone	(8 45) 59 95 33 naujamiesciokc@gmail.com
7–11 d.	Šiuolaikinio meno forumas „Homo ludens“ Jonavos kultūros centre	(8 349) 51 661 jurgita.serapine@jkc.lt
14–16 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros- šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Biržų kultūros centre	(8 450) 31 809, 8 674 15 528 teatras@llkc.lt
15 d.	„Kaimynų teatrų festivalis“ Joniškio kultūros centre	8 612 07 286
15–22 d.	Lietuvos profesionalių teatrų nacionalinės dramaturgijos festivalis „Pakeleivingi-2016“ Anykščių kultūros centre	(8 381) 52 096 akrumai@gmail.com
15 d.	Regiono suaugusiųjų mėgėjų teatrų komedijų festivalis „O buvo taip“ Panevėžio rajono Krekenavos kultūros centro Žibartonių padalinyje	8 614 63 593 pask.audrone@gmail.com

21–23 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros-šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Jurbarko kultūros centre	(8 447) 70 203, 8 674 15 528 teatras@llkc.lt
21–23 d.	XXII tarptautinis teatrų festivalis „Interrampa“ Rokiškio kultūros centre	(8 458) 52 161, 8 678 83 847 druskinas@gmail.com
23 d.	Regioninis meninio žodžio konkursas „Ne tas yra didis“ Šakių rajono Kudirkos Naumiesčio kultūros centre	naumiestiskultura@gmail.com
28–30 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros-šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Utenos kultūros centre	8 620 17 335, 8 611 56 650 sarunas.kunickas@utenoskc.lt, vida.kairiene@utenoskc.lt
30 d.	Teatralizuotas šiaudinių skulptūrų deginimo vakaras-misterija „Nuo šiaudų iki ugnies“ Naujamiestyje, Panevėžio rajone	(8 45) 59 95 33 naujamiesciokc@gmail.com
Spalis	Meno akcija „Kita erdvė [3] Vakarų krantas“ Kretingos rajono kultūros centre	8 606 85 864 eradziustheatre@gmail.com
Lapkritis		
8 d.	Skaitovų ir poezijos mėgėjų šventė Prienų kultūros ir laisvalaikio centre	8 610 34 625 alma5107@gmail.com
5 d.	Vaikų ir jaunimo teatrų šventė „Graužtukas-2016“ Naujosios Akmenės kultūros rūmuose	8 605 22 481 andre.griciute@gmail.com
4–6 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros-šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Kretingos kultūros centre	(8445) 52 082, 8 674 15 528 teatras@llkc.lt
11–13 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros-šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Jonavos kultūros centre	(8 349) 51 661 jurgita.serapine@jkc.lt, teatras@llkc.lt
18–19 d.	Tarptautinis vaikų ir jaunimo teatrų festivalis „Bendraamžių scena-2016“ Joniškio kultūros centre	8 698 02 628
18–20 d.	XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros-šventės „Atspindžiai“ regioninis turas Šiaulių rajono kultūros centre Kuršėnuose	(8 41) 52 36 98, 8 674 15 528 teatras@llkc.lt
19 d.	Teatrų šventė „Gonkelės“ Lazdijų kultūros centre	ingridamal@gmail.com
20 d.	Respublikinė mėgėjų teatrų šventė „Ačiū, kad žiūrėjot...“ Šakių rajono Kudirkos Naumiesčio kultūros centre	naumiestiskultura@gmail.com
26 d.	Tarptautinis mėgėjų teatrų festivalis „Vaidėnam tievū kalba“ Skuodo kultūros centre	8 607 97 744 untedas@gmail.com
26 d.	Suaugusiųjų mėgėjų teatrų šventė „Rojaus obuoliukai“ Birštono kultūros centre	8 616 14 308 rimantas.bkc@inbox.l
28 d.	Regioninė mėgėjų teatrų šventė „Rudens miražai“ Vepriuose, Ukmergės rajone	8 646 89 945 ra.simoniene@gmail.com
Gruodis		
3–4 d.	Baigiamoji XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros „Atspindžiai“ šventė Telšių Žemaitės dramos teatre	(8 444) 74 340, 8 674 15 582 teatras@llkc.lt
10–11 d.	Baigiamoji XXIII Lietuvos suaugusiųjų mėgėjų teatrų apžiūros „Atspindžiai“ šventė Šeduvos kultūros ir amatų centre	(8 422) 56 209, 8 674 15 582 teatras@llkc.lt
26 d.	Skapiškio teatro „Stebulė“ kūrybinės veiklos 25 metų sukakties minėjimas Kupiškio rajono Skapiškio kultūros namuose	8 616 96 061 vadvita@yahho.com

Parengė Lietuvos liaudies kultūros centro Teatro poskyrio vadovė Irena Maciulevičienė, tel. 8 674 15 582, el. p. teatras@llkc.lt.

mėgėjų teatras

Redaktorius Gediminas Šimkus, tel. +370 686 18969
Literatūrinė redaktorė Genovaitė Markevičiūtė
Maketuotojas Andrius Pelakauskas

Lietuvos mėgėjų teatro sąjungos laikraštis
Adresas Klaipėdos universitetas
LMTS būstinė, K. Donelaičio g. 4, Klaipėda LT-92144
Leidėjas Lietuvos mėgėjų teatro sąjunga
http://kmsc.lt/lmts
Laikraštyje pareikštos mintys nebūtinai privalo sutapti su leidėjų nuomone.